AKPINAR

67. Sayı

Ocak - Şubat 2017 Yıl: 12 ISSN: 1306 - 3731 4 TL

KÜLTÜR SANAT VE EDEBİYAT DERGİSİ

Mehmet Emin YURDAKUL

Abdullah SATOĞLU

Abdülkadir GÜLER

Yahya AKENGİN

Mehmet Nuri PARMAKSIZ

- İsmail ÖZMEL
- Prof. Dr. Ali İhsan KOLCU
- Abdullah SATOĞLU
- Dursun ÖZDEN
- Abdülkadir GÜLER
- Serpil KAYA
- Prof. Dr. İlber ORTAYLI
- Ahmet AYAZ
- Ali OZANEMRE
- Cihat ALBAYRAK
- Muhammed Safa ULUSOY
- Ali Rıza KAŞIKCI
- İsmail ÖZMEL
- Mehmet Nuri PARMAKSIZ
- Yahya AKENGİN
- Ahmet ÖZDEMİR
- Mehmet BAŞ
- Bekir OĞUZBAŞARAN
- Yusuf BAL
- Günvar KORKMAZ
- Mevlüt ÖZDEN
- Ömer KARA (Kul Seymani)

www.akpinardergisi.com

AKPINAR

Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi

Yıl: 12 Sayı: 67 / Ocak - Şubat 2017 ISSN: 1306-3731

SAHİBİ ve GENEL YAYIN YÖNETMENİ
İsmail ÖZMEL
ismailozmel@hotmail.com

YAYIN KURULU
İsmail ÖZMEL
Murat SOYAK
Mehmet BAŞ

DANIŞMA KURULU(HAKEM HEYETİ)
Prof. Dr. Abdulkadir YUVALI (Em. Öğretim Üyesi)
Prof. Dr. Ali Berat ALPTEKİN (Selçuk Üniversitesi)
Prof. Dr. Esma ŞİMŞEK (Fırat Üniversitesi)
Prof. Dr. Nevzat ÖZKAN (Erciyes Üniversitesi)
Prof. Dr. Ahmet BURAN (Fırat Üniversitesi)
Prof. Dr. Pervin ÇAPAN (Muğla Üniversitesi)

YAZIŞMA VE YÖNETİM YERİ
Yeni Çarşı İş Merkezi B Blok Nu. 1/5 NİĞDE
Telefon: 0.388 213 12 50 Belgegeçer: 0.388 233 35 45

ABONE ÜCRETİ
Sayısı: 4 TL
Yıllık Abone Bedeli: 30 TL
Resmî Abone Bedeli: 90 TL
Yurtdışı Abone Bedeli: 30 Avro
Posta Çeki: 5145515 (İsmail ÖZMEL)

GRAFİK & TASARIM
Hüseyin BİLEN

BASIM YERİ
KARAN OFSET
İlhanlı Mah. Aydınlık Cad. 95/ A • NİĞDE
Tel: 0.388 233 66 22 • Belgegeçer: 0.388 233 88 11

Dergiye gönderilen yazı ve şiirler basılsın basılmasın geri verilmez. Yayınlanması istenen yazıların el-mek adresimize gönderilmesi gerekmektedir. Dergimizde yayımlanan yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir. Yazı ve şiirlere ücret ödenmez. Yayın kurulu gerekli gördüğünde yazılarda değişiklik yapabilir.

İÇİNDEKİLER

3 **Deneme :**
Anlaşmak Zor Değil
İsmail ÖZMEL

4 **Roman Tahlilleri :3**
Tezer Özlü: Çocukluğumun Soğuk Geceleri
Prof. Dr. Ali İhsan KOLCU

7 **Ahıska Tutkunu Bir Asker Şair**
Ali Fuat AZGUR
Abdullah SATOĞLU

11 **Niğde Güzellemesi**
Dursun ÖZDEN

15 **24 Kasımlarda Öğretmenlerimizi Anmak**
Abdülkadir GÜLER

17 **KISA ÖYKÜ: Iraz Teyze**
Serpil KAYA

18 **Aşkı Reddeden Adam**
Mehmet Nuri PARMAKSIZ

19 **Temmuz Dağlarına Yağmur Bekliyorum**
Yahya AKENGİN

20 **Ülke Baştanbaşa Aydınlansın**
İsmail ÖZMEL

21 **Bir Yaz Sonu İçin Aşk Bitigi**
Ahmet ÖZDEMİR

22 **"Kimse Olmayan Tarihleri Yazmaya Kalkmasın"**
Prof. Dr. İlber ORTAYLI

23 **Kelimeler Bir Kuş Olup Konarlar**
Mehmet BAŞ

24 **Haikular -2**
Bekir OĞUZBAŞARAN

25 ***Vatan Şairlerimizden Mehmet Emin Yurdakul***
Ahmet AYAZ

26 ***Kırık Saat***
Yusuf BAL

27 ***Karacoğlan'da Ağgelin***
Ali OZANEMRE

31 ***Bayrak***
Günvar KORKMAZ

32 ***Murat Soyak İle Söyleşi***
Cihat ALBAYRAK

35 ***Gönül Kafesim***
Mevlüt ÖZDEN

36 ***Şair ve Yazar İsmail Özmel'i Ziyaret***
Muhammed Safa ULUSOY

38 ***Ne Aradık, Ne Bulduk?***
Ömer Kara (Kul Seymani)

39 ***Akmedrese'de Yazsanbir Kültür, Sanat ve Edebiyat Sohbetleri Devam Ediyor***
İsmail Özmel'in "Yunus Emre" Sunumuyla Yeni Dönem Sohbetleri Başladı.

40 ***Ömer Halisdemir Üniversitesinde "Öğretimde Niteliği Artırma" Konulu Konferans Düzenlendi***

41 ***Yazı Üçlemesi Kağıt, Kalem, Yazı…***
Ali Rıza KAŞIKCI

43 *450. Vefat Yıl Dönümü Anısına "KANUNİ SULTAN SÜLEYMAN: MACARİSTAN'DA KALAN YÜREK" Minyatür ve Fotoğraf Sergisi*
"Kanuni Sultan Süleyman" Sergisi Macaristan'da açıldı

Sevgili Akpınar Okuyucuları,

DUYGULARA DAYANAN DEĞERLER VE ÖLÇÜLEBİLİR KIYMETLER

Duygular önemlidir çünkü duygu sahamızda değerlerimiz, anılarımız, beğenimiz yani zevkimiz ve güzellik anlayışımız yer alır. Duygular kalpten kalbe uzanan bir ibrişimdir. Onu koparmadığımız sürece hayatın zevki devam eder.

Lezzet ve zevk dedik, ne kadar ince çizgiler ihtiva ederler. Lezzet tatma organımızla dilimizle ilgili bir beğeni kapısı, zevk sanat değeri olan bir eser karşısında duyduğumuz bedii bir duyguyu ifade eder. Öyle hallerimiz vardır ki adını koyamayız deriz ki fevkalade zevk aldım, memnun oldum, mutlu oldum. Sizinle aynı ortamı paylaşan başkalarının oraları ve o ortamı aynı kelimelerle ifade etmediklerini, belki de çok sıkıldıklarını söylemek ihtiyacı duyduklarını görmüş olabilirsiniz.

Bu örnekler, olayların, düşüncelerin ve ifadelerin duygularımıza etkileri şahıstan şahsa değişim gösterdiğini ispat eder mahiyettedir.

Bütün bu duyguların üzerinde olan; sevgiye dayanan duygular; kendinizi karşınızdaki insanın yerine koyma duygusu, acıma duygusu ve adalet duygusu, bunlar kültürel birikimle ilgili yüksek duygular.

Bir de ölçülüp biçilen kıymetler vardır. On sekiz ayar altının gramı şu kadar liradır, bir kırat elmasın fiyatı şudur. Üniversite spor akademisine gireceklerin boyu şu kadar santimden aşağı olmaz, gibi. Ölçülebilirlik özelliği gösteren varlıkların kıymetlerinin şahsa göre değişmediğini söyleyebiliriz. Sözün kısası ölçülebilirlik, bir metin haline gelmiş kurallar söz konusu olunca mesele şahıstan şahsa değişen bir farklılık göstermediği göz önünde tutulduğunda, duygulara dayanan normlardan, yazılı metinlere ve mantığa dayanan normlar daha az hataya sebep olabilir, daha çok adalet dağıtabilir diye düşünüyorum.

Akpınar bu sayı ile 12. yaşına ayak bastı. Mutluyuz.

Dergimizi süsleyen yazıları ve şiirleri zevkle okuyacağınıza inanıyoruz.

Daha güzel sayılarda buluşmak dileği ile sağlıcakla kalın, hoşça kalın.

İSMAİL ÖZMEL

Deneme :

Anlaşmak Zor Değil

İsmail ÖZMEL

Bazı insanlar birbiri ile anlaşamıyor, ses tonlarından belli münakaşa ediyorlar, birbirlerini suçluyorlar, böylece birbirlerini kırıyorlar, bazen kavgaya kadar işi götürüyorlar. Bu öyle dar çerçeveli bir problem değil, toplumun geniş kesimlerine kadar sirayet sahası olan bir mesele. Adam işi gücü bırakmış, ne derece doğru olduğu kesin olmayan birikimlerini yeterli sayıyor, ille de benim gibi düşün, ille de benim gibi bak ve benim gibi değerlendir diye şehir şehir dolaşıyor.

İlk bakışta bir idealistle karşı karşıya olduğunuzu zannediyorsunuz. Öyle ya bedava öğütçü, bedava öğretmen, bedava bilgi taşıyıcı. Ama işin esasına biraz girer de söylenenlerin gerçeklik payı nedir diye düşünmeye başlarsanız, söyleyenin de o kadar masum ve o kadar idealist olmadığını tespit ediyorsunuz.

Söylenenlerin kaynağına biraz inme imkânınız olursa, o zaman üçüncü sınıf bir imalata müşteri ayarlanmaya çalışıldığını anlamakta gecikmezsiniz. Çünkü tebliği yapanın genel hali, anlattıkları, salık verdiği gaye, öyle dört başı mamur bir gayretin ve bir birikimin mahsulü değil, kulaktan dolma kırıntılar olduğunu hemen anlarsınız. Artık ihtiyatla dinlemek durumundasınız.

Herkes karşısındakini kendine benzetmeye çalışıyor. Benim baktığım noktadan baksın, benim gibi görsün, benim gibi düşünsün, benim gibi yaşasın… Bir tipleştirme gayreti, hizaya gel ısrarı, böyle olması gerekir dayatması. Peki, o insanın ayrı bir bakışı, ayrı bir değerlendirmesi olamaz mı? Olur, ama buna müsaade edecek bir hoşgörü ve kültür ortamının, hukuki ortamın orada mevcut olması gerekir.

Dayatma ve ısrar yerine, söyleyeceklerini söyleyip karşıdakine de düşüncelerini açıklama imkânı verse ve herkes birbirini saygıyla dinlese ihtilafın zemini kalır mı?

Herkes kendi düşüncesini söylemesiyle iş bitmeli…

Herkes karşısındakini kendine benzetmeye çalışmaktan vazgeçmeli. Bu medeni münasebetlerin ilk şartıdır.

Benim gibi düşün ısrarında olanlar önce kendilerine; hangi yönde, hangi konuda yeterli bir bilgi birikimine sahip olduğunuzu düşününüz, demeliler. Senin yaptığın, tavsiye ettiğin şeylerin hepsi mi en iyi, hepsi mi en mükemmel, kim demiş? Hiç mi eksiğin yok, öyleyse dayatmanın bir anlamı kalıyor mu? Boşuna ağzını yorma, bizim de zamanımızı alma.

Eğer o kadar kıymetli fikirlerin sahibi iseniz, lütfen yazınız, söz uçar, yazı kalır. Göreyim sizi, o zaman ne kavga kalır, ne kırıp dökmek. Herkes düşüncelerini söyler, yazar ve karşıdakinin de bir söz hakkı olduğunu kabul eder, mesele kalmaz. Esasında anlaşmak zor değil. Yunus'un dediği gibi "işi kolay kılalım, sevelim, sevilelim."

Roman Tahlilleri :3

Tezer Özlü: Çocukluğumun Soğuk Geceleri

Prof. Dr. Ali İhsan KOLCU

Çocukluğumun Soğuk Geceleri bir küçük burjuva ailesinin yükselen ve törpülenen değerler karşısında hedefsiz ve mutsuz bireylerin travmalarını anlatır. Buna göre orta sınıf bir burjuva ailesinin üç çocuğundan biri olan kahramanımız çocukluğundan ileriki yaşlarına kadar geçen devreyi bir şizofren ve çeşitli ruhsal hastalıkları olan bir birey olarak geçirmek zorunda kalan 'hasta' biridir. Babası devlet dairesinde müfettiş, annesi ise öğretmendir. 1950'li yıllarda başlayan kahramanın serüveni aynı zamanda evinde bir asker nizamı ve otoritesi kurmaya çalışan babanın gayretleriyle bunlara karşı çıkan çocuklarının çatışmalarını dikkatlere sunar.

Roman tek karakter üzerinde şekillenmiştir. Bu çeşitli sorunları olan bir kız çocuğudur. Aile hayatından sosyal hayata, okul, iş, flört, evlilik gibi sosyal durumlar karşısında hazırlıksız bir çocuğun dramını okuruz. Romanda adı zikredilmeyen kız çocuğu kendini fark ettiği günden beri hem kendini hem de çevresini sorgulayan çocukluktan ergenliğe, oradan genç kızlığa ve yetişkinliğe uzanan yolda karşılaştığı engel, tabu, kural ve sıkıntıları kendi dünyasında aşmaya, çözmeye ve bertaraf etmeye çalışır. Fakat bunda başarılı olamaz. Şizofreniyle başlayan akıl sağlığındaki kayıp giderek artar. Kimi saplantılara dönüşür. Dünya algısı ona zarar vermeye başlar. Amacını aşan özgürlükler içinde mutlu olacağını zanneder. Fakat burada başarılı olamaz. Aradığı huzuru bulamaz. Zira bu hastalıkların nedeni en derindedir. Freud'un bütün nevrozlarımızın kaynağı olarak gördüğü çocukluktadır. Romanın adı da anlattığı da bu yüzden Çocukluğumun Soğuk Geceleri'dir. Fakat bu romanda anlatılanlar ülkemizde hemen daima her küçük burjuva çocuğunun sorunları değil midir?

Yazar (kahraman-anlatıcı) bireyin sonraki davranış ve tutumlarının kaynağını çocuklukta geçenlere dayandırır. Birbirleriyle iletişimsiz aile bireyleri, konuşmayan anne-baba, sevgisiz evlilikler, soğuk cinsel ödevler, aile sıcaklığının yaşanmadığı yarı kışla gibi bir ev ve çevre söz konusudur. Bunu bir de papazların, rahibelerin ders verdiği katı Ortaçağ kurallarının işletildiği Avusturya lisesi takip eder.

Romanın kahramanı işte böyle bir sarmal içindedir. Ve bu labirentten çıkış yolu aramaya çalışır. Devrimci fikirleri vardır, fakat aktif bir eylemi yoktur. Her küçük burjuva gibi kendi vücudunu özel mülkiyeti olarak kabul eder ve hayatını onun üzerinden kurar. İlk cinsel deneyimler, flörtler, sevgililer, evlenme, aldatma, boşanma, çocuk sahibi olma gibi kadın bedeninin aktif olduğu bütün eylemler kahramanımızda bir enkaz bırakır. Anadolu'nun bir kasabasında başlayan hayat yolculuğu Ankara, İstanbul, Almanya ve Avrupa'nın öteki ülkelerinde sürer gider.

Çocukluğumun Soğuk Geceleri romanı ailesinde beklediği sıcaklığı bulamayan bir kız çocuğunun yavaş yavaş yalnızlığa itilmesi ve bunun doğurduğu şizofreniye teslim olmasını hikâye eder. Bir Cumhuriyet memuru olan babası ve öğretmen olan annesi esasında kendi imkanları içinde bu çocuğuna istediklerini vermiştir denebilir. Kızını sonuna kadar esirgeyen bir anne ve baba vardır. Kızlarını

Avusturya lisesine vererek o zamanın Türkiye'sinde çocuklarına sınıf atlatabilecek bir fedakârlık yapmışlardır. Fakat aile içinde sevgisizlik ve soğukluk kahramanımızın kendini gerçekleştirebilmesini engeller. Kahramanımız en küçük bir engelle karşılaştığında çocukluğuna yolculuk eder. Oradan güç ve ilham alarak ilerlemek ister. Fakat onun özel tarihinde böyle bir sayfa yoktur. Bu bağlamda bu roman da tıpkı Oğuz Atay'ın Tutunamayanlar ve Adalet Ağaoğlu'nun Ölmeye Yatmak romanlarında olduğu gibi hemen daima Cumhuriyet ideolojisinin ya da yaratılmak istenen küçük burjuva sınıfının iflasını ilan etmeye çalışır. Hâlbuki devletin imkânlarıyla tanışmayan milyonlarca vatandaşın olduğu göz ardı edilir. Cumhuriyet'in koruyup kolladıkları eninde sonunda ona ihanet etmiştir. Bu romanda da kahramanımızın kişisel sorunlarının 'baba' fenomeni üzerinden rejime bağlanması kabul edilemez bir durumdur.

"Holdeki gömme büfenin önünü, babam Atatürk köşesi yapıyor. Burada Atatürk'ün altın yaldızlı bir büstü duruyor. Yanında küçük bir maden çubuğa çekilmiş, ipek kırmızısı seten üzerine iğne oyası ile ay yıldızı işlenmiş bir Türk bayrağı yükseliyor. Babam ara sıra özellikle ulusal bayram günlerinde hep birlikte İstiklal Marşımızı söylememizi istiyor. Kimse katılmayınca da, borazan sesiyle marşı sonuna kadar söylüyor. Radyoda da istiklal marşı çaldığında, hazır ol duruyor. Bizim de durmamızı istiyor."

Kahramanımız bütün sorunlarının kaynağını dışarıda arayan bir karakter çizmektedir. Ülkesine devletine, Atatürk'e ve istiklal marşına bu kadar bağlı bir baba kızını neden Almanca eğitim veren ve esasında bir Germanistik yetiştiren Avusturya lisesine versin. Bu pek inandırıcı değildir. Öte yandan velev ki babanın böyle bir hassasiyeti olsun; çocuk bu durumu bir 'oyun'a çeviremez mi? Bu bağlamda kahraman anlatıcının kurgusu tutarlı değildir.

Çocukluğumun Soğuk Geceleri romanı kahramanımızın bilinçaltı gel-gitleriyle kurgulanmış bir metindir. Şimdiki zamanda anlatılan bir durumun ardından hemen geçmişteki bir olay ya da duruma geçilir. Olayların akışı ne kronolojik ne de anakroniktir. Sadece bilinç akışı anlatımı yönlendirir. Bu da kahramanımızın infilak etmiş bilinçaltının ortaya çıkması için izlenmesi gereken doğru bir yoldur.

Roman küçük burjuva dünyasını tayin eden 'doyum' kavramıyla açıklanabilir. Olayların geçtiği dönemin Türkiye'sinde, diğer alt sınıflarla mukayese edildiğinde, hiç de yabana atılmayacak imkânlara hayata hazırlanan kahramanımızın bütün nevrozları esasında, daha sonradan Duygu Asena ve Leyla Erbil'in romanlarında göreceğimiz cinsel ideolojiyle ilgilidir. Hayatın piyasasına aklı ve becerilerinden önce bedenini süren her kadının uğrayacağı, yaşayacağı doyumsuzluktur bu. Her yasak çiğnendikçe, her tabu yıkıldıkça özgürleşeceğini zanneden kadın giderek yalnızlaştığını, horlandığını, değersizleştiğini farketmeye başlar. Bu durumda yaptıkları tek şey partner, iş, şehir, ülke vb. değiştirmektir. Fakat bir süre sonra önceki durum tekrar yaşanır. Bu da giderek tükenmişliği doğurur.

Kahramanımızın ailesiyle olduğu gibi kardeşi ve ağabeyiyle de ilişkileri sorunludur. Buna bir de erkek arkadaşları, flörtleri ve kocası eklenince müzmin bir karakter ortaya çıkar. Bu karakterin yaptığı en büyük eylem birkaç kez intihara teşebbüs etmesidir. İntihar şüphesiz ölüme bilerek davetiye çıkarmaktır. Fakat

kahramanımız bunda da samimi değildir. O, esasında kendini öldürmekten çok bu duygunun yaratacağı heyecanın peşindedir:

"Ölüm düşüncesi izliyor beni. Gece gündüz kendimi öldürmeyi düşünüyorum. Bunun belli bir nedeni yok. Yaşansa da olur yaşanmasa da. Bir kaygı yalnız. Beni kendimi öldürmeyi denemeye iten bir kaygı."

Kahramanımızın başarısız intihar teşebbüsünden sonra babanın verdiği cevap küçük burjuva dünyasını ifade etmeye yeter:

"-Bu kadar güzel yemişler varken, insan nasıl ölmeyi düşünür?"

Kahramanımızın orta öğretimini aldığı ve bir bakıma kişiliğinin bütünüyle şekillendiği Avusturya lisesine dair izlenimleri tam bir hayal kırıklığıdır. Kahramanımızın buraya ait bir tek olumlu düşüncesi yoktur. Nietzsche, Goethe ve diğerlerinin telkin ettiği duygu ve düşünceler bir beyin infilakından başka bir işe yaramamıştır. Bu infilakı daha sonra Varoluşçuluk sevdası izleyecektir. Bu bağlamda bu genç kızın zihniyetinin inşasında yerli ve milli hayatımızdan tek bir tuğla bile yoktur. Yabancı sularda yüzen, yabancı limanlarda konaklayan bu kahraman onların bütün hastalıklarını da bünyesine taşır.

Kahramanımızın çocukluğun soğuk gecelerinden kaçıp sığındığı tek yer erkek dünyasıdır. Beyoğlu'nun barları, kafeleri, arkadaş evleri, Yeşilçam çevresi gibi özgürlüğe ve sanata açılan kapılarda da istediğini bulamaz. Bu bağlamda kahramanımız hoşnutsuz biridir. Romanın bir yerinde bunu:

"Mutluluğun, insanın kendi kendisiyle hoşnut olmasıyla başlayacağını da bilmiyorum."

Diye itiraf eder.

Romanın kahramanı çocukluğunda geçirdiği sezgisiz ve şefkatsiz soğuk geceleri insan sıcaklığıyla telafi etmeye çalışır. Halbuki onun soğukluğu bedeninde değil ruhundadır. Ruhun çektiği sancıları bedene hitabeden ilaçlarla ve tedavilerle sağaltmaya çalışır. Doğal olarak da bunu başaramaz. Kendi durumuna örneklik edecek, bir akıl hastasının hastanedeki durumunu anlatan Guguk Kuşu filmini, çıldırarak ölen Nietzsche'ye göndermede bulunur. Bize kalırsa kahramanımızın aklı haytalığı tatlısu burjuva şizofrenisidir. Bir bakıma böyle olmak isteyen insanın durumudur. Bu ülkede bırakın akıl hastası olmaya, bedensel bir rahatsızlığı kaldıramayacak kadar ağır gündemle çalışan, yaşayan nice kadınlarımız vardır.

Çocukluğumun Soğuk Geceleri erdemsizlik üzerine kurgulanmış bir romandır. Bu eserde yazarın okuyucuya telkin ettiği herhangi bir erdem yoktur. Aşk mı, sadakat mi, şefkat ve sevgi mi, annelik mi, kendini gerçekleştirmek mi? Hemen hiçbirisi…

1970'li yıllardan başlayarak edebiyat hayatlarını sürdüren kimi yazarlar yaşantıda burjuva, düşüncede Marksist, özentide Varoluşçu bir seyir izlediler. Bunların ortak özelliği anlattıklarında bir 'samimiyetsizliğin' ve 'köksüzlüğün' hissediliyor olmasıdır. Kendilerini sözde 'soyutlayarak' yeni bir hayat biçimi kurmaya çalışmaları ve bunu başaramamaları onların öne çıkan özelliklerinden biridir. Bunların bunalımları da sahici değildir. Birer özentiden öteye gidemeyen tercüme, (ç)alıntı ve başka eser ve hayatlardan esinlenmiş hayat sahneleridir. Bu bağlamda bir derinlikleri yoktur. Çocukluğumun Soğuk Geceleri romanı da bu kümeden sayılabilir.

Ahıska Tutkunu Bir Asker Şair

Ali Fuat AZGUR

Abdullah SATOĞLU

Son elli yılda, Türk edebiyatına ve dolayısıyla şiirimize renk katan Bekir Sıtkı Erdoğan, Mustafa Necati Karaer, Gültekin Samanoğlu, Fazıl Bayraktar gibi asker şairlerimiz arasında, Ali Fuat Azgur da, daha çok aruzla yazdığı şiirleriyle dikkat çeken değerli asker şairlerimizden biridir.

Ben Ali Fuat Azgur imzasını ilk defa, Kayseri Halkevi dergisi "Erciyes"'in Ocak 1949 tarihli "Özel Sayı"sında yayınlanan ve Bekir Sıtkı Erdoğan'a ithaf ettiği

Hasretliğim toprağına sıla'nın
Taşınadır kömür gözlüm taşına.
Her ne gelse gurbet elde kişinin
Başınadır kömür gözlüm başına.
....

Korkusu var turnalarda bazların
Gönül bıktı cefasından kızların.
İşvelerin, cilvelerin, nazların
Boşunadır kömür gözlüm boşuna…

İşte böyle gelir sevda ansızın
Dertli diye adı çıkar gamsızın.
Gece vakti pencerede bir kızın
İşi nedir kömür gözlüm işi ne?..

tarzındaki, "On Beşinde" şiirinin altında okuduğumu hatırlıyorum…Bu şiiri, 1965 yılında Çaba Yayınları arasında çıkan "MEHMEDİM" isimli ilk şiir kitabına da almış ve başlığını "Gözleri Karam" olarak değiştirmiş olduğunu görüyoruz.

Erciyes dergisinin, yukarda belirtilen sayısındaki okuyucuya mektuplar sayfasında, kendisine verilen cevap metninde; "Sizde, özlediğimiz halk tarzının yeni şeklini görmekle sevindik…" ibaresi de yer alıyordu. Bu ifadeden de anlaşılacağı gibi, Ali Fuat Azgur, aşağıdaki "Mektup" şiirinde görüldüğü gibi, halk tarzına büyük önem vermiş, bu tarza, millî ve geleneksel şiir kurallarından sapmadan, yeni bir ruh ve hava kazandırma gayreti içinde olmuştur;

Sevda ehli dağlar yıkar
Yâr elinden kâğıt geldi.
Burcu burcu hasret kokar
Yâr elinden kâğıt geldi.

Göz yaşları belli belli
Lisan yerli, hasret yerli.
Sıcak sıcak, terli terli
Yâr elinden kâğıt geldi.

Gözetlermiş hergün yolu
Görmez olmuş sağı solu.
İçli içli mâni dolu.
Yâr elinden kâğıt geldi

Azmış deli gönül azmış
Nazlım bensiz duramazmış.
Daha neler…Neler yazmış
Yâr elinden kâğıt geldi.

-2-

Henüz lise öğrencisi iken yazdığı şiirler, ülke çapındaki değişik dergilerde yer almıştır. Sonraları aruz veznine yönelmiş ve 1995 yılında yayınlanan "ARUZ'UN MELTEMİYLE" isimli ikinci kitabındaki şiirlerinde, bu tarzın son derece başarılı örneklerini vermiştir.

Azgur, aruz veznini çok sevdiğini belirtirken şöyle diyordu;

"Aruz'un şiire ahenk ve musiki kattığı inancındayım. Öyle sanıyorum ki şiir, kelimeleri teşkil eden hecelerin uyumundan ve konu ile ilgili ses tonundan yoksun olunca ahenksiz, sâdece fikir yüklü kelime yığını hâline geliyor. Böyle olunca, şiirin ezberde tutulması da zorlaşıyor. Şiirin en güzel tarifinin, ahenkle yüklü, duygu ile örülü, teksif edilmiş düşünce olduğu kanısındayım…"

Ali Fuat Azgur; 1928 yılında Ardahan'ın Posof ilçesinde doğdu. Babası, Ahıskalı Türk'lerden Ahmet Refik Bey'dir. Kars Lisesi'nden sonra, 1949 yılında Kara Harbokulu'ndan Topçu Teğmen olarak mezun oldu. 1951'de Kore savaşlarına katıldı. 1959 yılında Ankara Hukuk Fakültesi'ni bitirdi, aynı yıl Silahlı Kuvvetler'den ayrılarak, Danıştay'da Tetkik Hâkimi ünvanıyla görev aldı. Bu arada Türkiye ve

Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsü'nden de mezun oldu.

1962 yılında, Anayasa Mahkemesi'nin kuruluşu sırasında, bu mahkemede Raportör olarak göreve başladı. 1971'de Danıştay üyeliğine seçildi ve bu Yüksek Mahkeme'nin değişik bölümlerinde dokuz yıl süre ile görev yaptı. 1980 yılında Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu üyeliğine atanan Azgur, aynı yıl Kars temsilcisi olarak Danışma Meclisi Üyeliği'ne seçildi.

Babasının, Ahıskalı olması dolayısıyla, Ahıska'ya tutkundu ve "Ahıska Türküsü" şiirinde;

"Devrilesi Moskof" diye başlaya
Bir türkü söylerdi anam eskiden.
Yanık yanık "of! of!" diye başlayan
Bir türkü söylerdi anam eskiden.
.....
Bilemezdim o zamanlar kasdı ne
"Yeter!" derdi "yeter, yas yas üstüne"
Ahıska üstüne, Kafkas üstüne
Bir türkü söylerdi anam eskiden…

Diyerek, hüzün ve hasret duygularını dile getiriyordu.

Gayrı anlatılmaz bu savaş bence
Dağ taş konuşmuştu kendi dilince.
"HÜCUM!" diye bir ses duydum ilkönce
Sonra "ALLAH ALLAH!" dedi Mehmed'im.

Ne ana, ne sıla, ne yâr hayâli
Bir gör Mehmed'deki kükremiş hâli.
Kırpmadı gözünü, yağmur misali
Mermi yedi, havan yedi Mehmed'im.
.....
Bu akşam yıldızlar sararmış gibi
Tepeler titreşir, hava kış gibi.
Bir dağın sırtında dağ varmış gibi
Omuzlamış bir Mehmed'i Mehmedim.

tarzındaki, lise ders kitaplarına da alınmış olan hamasi şiirlerinin önemli bir

bölümünü, katıldığı Kore Savaşları safhasında yazdı. Şairin, Kore'de Tong-Myon bölgesinde, 1952 yılının bir yaz gecesinde cereyan eden savaşlar sırasında, ağır yaralılarını ve şehitlerini sırtlarında taşıyarak, düşman bölgesinden çıkarmaya çalışan Mehmetçiklerin ilham ettiği, "Mehmed"im şiiri bestelenmiş ve telif hakkı, "Mehmetçik Vakfı"na bağışlanmıştır.

-3-

Şairimizin, İstanbul'un 500. fetih yıldönümü dolayısıyla, bir derginin düzenlediği yarışmada ödüle lâyık görülen "Fethin Sabahında" isimli ve yine aruzla yazılmış şiiri, yayınlandığında büyük bir ilgi görmüştü;

Gökler, eğilip dağlara "kimdir?" diye sordu,
Kimdir bu gelen gözleri şimşekleniyordu…
Bir kır at'ın üstünde ufuklar gibi mağrur
İstanbul'a kartalca bakan gözleri kordu…

Birdenbire enginlere şahlandı Küheylân
Birdenbire gök kubbesi deryalara vurdu.
Yol vermek için Marmara deprendi yerinden
Yol vermek için Fâtih'e rüzgâr bile durdu.

Aksetmede tekbir sesi heybetle semâda
Şahlanmada bir çağ yaratan "dev gibi ordu…"
Kaç yüz senelik köhne Bizans can veriyordu
Tanrım bu ne kudret, bu ne heybet, bu ne zordu…

"Son Nefes" başlıklı bir rubaisinde;

Görsem şu dağın ardını; "Dergâh" diyebilsem,
Bir aşk-ı ilâhi ile; "Ervah" diyebilsem.
Yok zerrece korkum feleğin kahpeliğinden
Son anda gücüm yetse de; "Allah!" diyebilsem…

Diyen Ali Fuat Azgur, 12 Kasım 2012'de, tam bir hüsn-i hâtime ile aramızdan ayrıldı…

Niğde Güzellemesi

Dursun ÖZDEN

İnsanlık tarihinin beşiği Anadolu toprakları, binlerce yıldır nice uygarlıklara ve kültürlere ev sahipliği etmiştir. Orta Anadolu coğrafyasında, Orta Kızılırmak bölgesinde ve Kapadokya havzasında bulunan Anadolu'nun en güvenli kenti olan Niğde'nin hemen her köşesinde ışığın, gölgenin ve bereketin mucizelerini görürüz. Niğde'de gün yüzüne çıkan 6 bin yıllık tarihe tanıklık eden tüm bulgular, ne kadar zengin bir coğrafyada yaşadığımızı anımsatır.

Han Duvarları adlı belgeselimle, Cumhuriyetin ilk günlerinden günümüze kadar süren Anadolu aydınlanma seferberliği hareketini keşfeden ve Niğde bölgesinde var olan zengin alternatif kültür turizmi mirasını keşfeden ve tanıtımına katkı sağlayan bir ilke imza atmakla da gurur duymaktayım… Niğde bu bağlamda, eşşiz güzellikleri ve zengin kültürel dokuları barındıran ve de Anadolu uygarlığının ileri tarım, ziraat, sebze ve meyve bahçesi özelliğini taşıyan şirin bir ilimizdir. Orta Anadolu'nun uçsuz bucaksız topraklarından Konya Ovası'nı, bir cetvelle çizilmiş gibi dümdüz (aliyman) geçen Ankara-Adana E-5 Devlet Karayolu, toprak ve hasret kokulu Tuz Gölü'nün dingin bekleyişine başkaldıran, başı dumanlı Hasan Dağı'nın heybeti; bahar serinliğinde, üzerinize çullanan ve Aksaray'da bir mola sonrası, güneşi ardına alan, yolunu yitiren nice göçgünlere ve gezginlere yol gösterir... Alternatif turizm potansiyeli yüksek olan Niğde ve çevresinde gezilip görülecek tarih, doğa ve kültür harikası çok yer vardır. Niğde tavası, Bor vıttırıvızık'ı, Kemerhisar üzümü ve pestili, Bahçeli elması, Darboğaz kirazı, Beyağıl lahanası, Horoz cevizi, Maden fasulyesi ve Altınhisar gözlemesi bakımından oldukça zengin mutfak kültürüne sahip bir Orta Anadolu coğrafyasıdır bu bölge…

Ulaşım açısından da oldukça kolaydır buraya erişmek. Nevşehir, Kayseri ve Adana havalimanlarına yaklaşık bir buçuk-iki saat mesafededir… Kara ve demiryolu ile de ulaşmak çok kolay… Kayseri-Adana, Konya-Mersin karayollarının kesiştiği yerdedir Niğde ve ilçeleri… Özellikle Ulukışla ilçesi tam bir kara ve demiryolu makasında yer almaktadır… Okuma-yazma oranı oldukça yüksek olan Niğde için; Anadolu'nun aydınlık yüzü denmesi, boşuna değildir… Ünlü sanatçılar, kültür elçileri, yazarlar, gazeteciler, diplomatlar, yüksek rütbeli subaylar, bürokratlar, politikacılar, işadamları ve vatansever askerleri ile de ünlüdür Niğde…

Tarihin her döneminde stratejik öneme sahip olması ve devletine sadık halkının güvenilir yurttaş olması özelliği nedeniyle; savaş koşullarında kutsal emanetler başta olmak üzere, kıymetli belgeselerin ve devlet evraklarının Niğde'de saklanması, boşuna değildir. Osmanlı döneminde Kuzey Afrika'nın, Arap coğrafyasının, Kıbrıs'ın alınması sonrası ve Balkanların ele geçirilmesi ardından; buralara Niğde ve ilçelerinde onlarca aile ikamet için gönderilmiştir… 1924 Mübadele (Nüfus değişimi) Anlaşması sonrası, bu bölge insanının önemli bir bölümü zorunlu göç ve değişime uğramıştır. Giden ve gelen aileler, yaşadıkları yerlerde kendi

kültürlerini korumuşlardır. Niğde'de basılan en son 1920 tarihli Karamanlıca gazeteler, bu gerçeğin belgesidir…

Anadolu coğrafyasının güneyinde doğal güvenlik kuşağı olan Toros Dağları'nın stratejik kapısı Ulukışla, Çiftehan, Pozantı ve Gülek Boğazı hattındaki Kuvvayı Milliyeci Yurtsever Cephe nedeniyle, kuzeyi güneye bağlayan bu topraklara düşman ayak basamamıştır... Vatansever köylü halk milisleri tarafından, Fransız treni Ulukışla Öküz Mehmet Paşa Kervansarayında bulunan tahıl ambarlarına ve silahlara erişemeden geri püskürtülmüştür. Ulukışlalı Bahattin Müftü Efendi ve Sacettin Alpagut öncülüğündeki vatansever milisler tarafından, Fransız subay ve Berberi askerler esir alınmıştır. Yurtsever, uygar ve cengaver Niğdeliler, Yunus Emre ve Mustafa Kemal izinde yürümekteler... Çalışkan, yurtsever, konuksever, çağdaş ve insancıl özellikleriyle de hep öncü ve parlak yıldız olan Niğde halkı, zor günlerde Anadolu'nun aksakal bilge dervişleri gibi ışık ve esin kaynağı olur.

Aksakal ya da Yoleri olur... Çünkü Kuzey Yıldızı, Erciyes, Hasan Dağı, Medetsiz ve Demirkazık zirvesine hep yoldaştır. Elma ile kiraz gibi, sevdalıdırlar birbirlerine... Elma yanaklı ve kiraz dudaklı Niğdeli güzellerin elinden, Bolkar yaylalarında bir maşrapa soğuk Beyağıl ayranı içmenin ayrıcalığını mutlaka yaşayın...

Tarihin her döneminde stratejik öneme haiz güvenli kent özelliğini taşıyan Niğde, İkinci Dünya Savaşı koşullarında, sıkıntılı senelerde de (1943); İstanbul Topkapı Sarayı Müzesi'nde bulunan Kutsal Emanetler ve çok kıymetli sanat eserlerinin 4 yıl boyunca saklanıp korunması gibi önemli işlevi de yerine getiren Niğde, insanlığın ortak kültürel mirası olan tarihi değerlerinde yaşatıldığı, medeniyet beşiğidir… Tarihi, kültürel, coğrafi ve sosyal bakımdan da stratejik öneme sahip olan Niğde, Anadolu'nun güneyinde bir doğal güvenlik kuşağı gibi uzanan Toros Dağları'nın kuzeyinde olması nedeniyle de bir başka öneme sahiptir… Binlerce yıldır Türk Kültürünün zengin kültürel mirasının izlerini yaşatması bakımından da; alternatif kültür turizm potansiyelinin yeniden keşfedilmesi, kazanılması, korunması, tanıtılması ve yaşatılması için destek bekliyor… Han Duvarları belgeselinin, bu anlamda yörenin tanıtılmasına katkısı olacağı ve başka turizm potansiyeli olanaklarının öne çıkarılması için ilgilileri uyarmak, bölge aydınının görevi olmalıdır… Doğru iş ve gerçekçi projeler desteklenmelidir…

Niğde tava, yahni, vıttırıvızık gibi bilinen yemekleri dışında, genel olarak İç Anadolu mutfak kültürüne sahip olan Niğde'ye tren, karayolu ve Kayseri ve Adana bağlantılı havayolu ile de ulaşmak çok kolay… 51 trafik plakalı ve 0388 telefon nolu Niğde; Konya, Karaman, Aksaray, Nevşehir, Kırşehir, Kayseri, Adana ve Mersin illerine sınırı bulunmaktadır. Elma, kiraz, üzüm, patates, soğan, lahana başta olmak üzere, çeşitli sebze ve meyvenin üretildiği, büyük ve küçükbaş hayvancılığın yaygın olduğu, okuma-yazma oranının oldukça yüksek olduğu ve halıcılık, tarım ve sanayi alanında çağdaş atılımların yapıldığı Niğde; turizm de önemli gelir kaynağıdır. Tarih, kültür, inanç, termal, dağcılık, kış sporları, av, yayla ve alternatif turizm cenneti olmaya aday olan Niğde; yerli ve yabancı turistler ve araştırmacılar için bulunmaz zengin olanaklar sunmaktadır. Özellikle Niğde Merkez, Bor, Çamardı, Ulukışla, Gümüşler, Altunhisar ve Çiftlik ilçelerinde bulunan tarihi ve turistlik yerler mutlaka gezilip görülmeli...

Dünyanın en eski Maden Arama Ruhsatı (Hititler döneminden kalan MÖ: 3 bin) bir kaya üzerine kazılı olarak bulunmaktadır. Buranın henüz SİT alanı olarak korumaya alınmadığını duymak bizleri üzmektedir. Ayrıca Şekerpınarı yakınlarında bir kaya üzerinde kabartma olarak bulanan Büyük İskender'in resmi ve mührü de koruma bekliyor… Ayrıca Anadolu Su Medeniyeti belgesel çalışmalarım sırasında keşfettiğim; Kırkpınar ve Yeşilburç'dan Niğde Kalesi'ne uzanan 5,5 km. uzunluğundaki, zamanımızdan 5 bin yıl eskilere uzanan Niğde yeraltı su kanalları sistemi (Karızlar), yunaklar, sebil çeşmeler ve bezirhaneler de bir turizm potansiyeli olarak ilgi bekliyor… Niğde merkezde bulunan müzeyi mutlaka gezin. Niğde Müzesinde: M.Ö: 5000'den başlayıp günümüze kadar gelen, tüm Anadolu tarihi dokusundan ilginç örnekler sergileniyor. Niğde'de yapılan kazı ve bulgularda Yontma Taş, Sümer, Hitit, Frig, Likya, Tyana, Pers, Doğu Roma, Bizans, Arap, Selçuklu, Karamanoğulları, Osmanlı ve Cumhuriyet Dönemi izlerini görmek mümkün. Özellikle, bölgede uzun araştırmalar yapan Fransız Arkeolog Albert Gabriel ve tarihçi Ahmet Akif Tütenk'in bulgu ve belgeleri, bölge tarihi hakkında somut bilgiler vermektedir. Niğde müzesinde bulunan en ilginç görsel malzemelerden biri de hiç kuşkusuz Sarıkız ve üç çocuk mumyasıdır.

Gezilip görülecek yerler özetle şöyle: Niğde Kalesi, Saat Kulesi, Akmedrese, Hüdavent Hatun Türbesi, Surgurbey Camisi, Kleopatra Havuzu, Kemerhisar Tyana Su Kemerleri, Kavlaktepe Yeraltı Şehri, Alaattin Camisi, Gümüşler Manastrı, Hatıroğlu Çeşmesi, Narlıgöl, Ulukışla Öküz Mehmet Paşa Kervansarayı, otelleri ve şifalı termal su zenginliği bakımından ilgi çeken Çiftehan Kaplıcaları, Kemerhisar Kaplıcası, Okçu Suyu, Kayardı Bağları, Aladağlar, Orta Toros (Bolkar) Dağları zirvesine yakın (2600 metre rakımda) Karagöl ve Çinigöl'de yaşayan endemik, sessiz Toros Kurbağası (Rana Holtzi), vaşak, kızıl tilki, sürmeli tavşan, kınalı keklik, yaban keçisi, yılkı atları, Bolkar lalesi, kardelen, sarı çiğdem, mor menekçe, öteki flora ve faunalar can çekişiyor. Bir de bu bölgede yapılmak istenen otel ve kayak merkezi inşaatının; zaten yok olmak üzere olan alternatif turizm, yaylacılık, dağcılık, tarih, kültür, çevre ve doğayı mahvedeceği uzmanlar tarafından söylenmektedir… Dünyada yalnızca Karagöl'de yaşam savaşı veren endemik Sessiz Toros Kurbağası neslinin de, artık giderek yok olduğuna tanık olmaktayız… Maden köyü yakınlarında çıkarılmakta olan altın ve gümüş cevheri işletmeciliğinin tarihi de zamanımızdan 2 bin yıl öncelere uzanmaktadır. Porsuk Köyü Tuvana Höyüğü, Beyağıl Köyü Çatal Kale, Demirkazık Kayak ve Dinlenme Evi, Çamardı, Horoz, Alihoca, Tarbaz Tepesi ve Tekneçukur Kayadibi Alabalık Tesisleri, Bahçeli Türkmen Otağı, Bor Şarap Fabrikası, Üniversite Kampüsü, Altınhisar ve Fertek Kütüphaneleri, Koyunlu Yünlü Halı Fabrikası, alternatif kış, dağ ve doğa sporlarına elverişli parkurlar... Yemek, konaklama ve ulaşım olanakları bulunan Niğde'de; Valilik, Üniversite, Belediye, sivil toplum örgütleri ve girişimci halk, turizm seferberliği başlattı...

Özel not: Hatırı sayılır ilimiz Niğde'ye yolunuz düşerse; sabah saat: 10.30'da, Alaattin Camisi'nin doğu kapısındaki taş oyma işçiliğinin estetiğe yansıyan ve yalın, süssüz ve imge yüklü şiirlerimde anlam bulan gölge ve ışığın mucizesini, Türkmen kızının gülen yüzünü ve sırma beliklerini görmeye değer...

5 Şubat 1934'de Niğde'ye gelen Kemal Atatürk, Niğde'de tren istasyonunda

şöyle konuşmuştu: "...Niğdeliler karakter sahibi insanlardır. Çalışkan ve yurtseverlerdir. Vatanın her savunmasında olduğu gibi Yemen'de, Çanakkale'de, Dumlupınar'da, Güney Cephesi'nde de; Kuvayı Milliyeci Niğdeliler, düşmanların Torosları aşıp Anadolu topraklarına girme girişimlerini yiğitçe engellediler. Niğdelilere güvenim tamdır ve sizden çok memnunum... Sizleri kutlarım..."

Geçtiğimiz yıllarda 100 yaşında aramızdan ayrılan, "Kör Kızın Aynası"ndan yaşama bakan Niğdeli gazeteci yazar, "Türkiye Turizm Yazarları ve Gazetecileri Derneği (ATURJET)"in kurucusu Vahap Okay'a selam olsun!.. Selam olsun Hazım Tepeyran'a… Oktay Akbal, Hikmet Altınkaya ve Ali Ercan'a… Uzun yıllardır Akpınar Dergisi'ni, çıkaran İsmail Özmel'e… Halk ozanı Fikret Dikmen'e… Borlu yazar Emin Atlı ve Ömer Fethi Gürer'e… Beyağıl köyünden yazar Hüseyin Yavuz ve Mustafa Dilmen'e… Porsuk köyünden yazar Gülenay Pınarbaşı'na… Darboğaz köyünden yazar Mehmet Emiraloğlu ve Mustafa Ulusoy, ressam Hasibe ve Selçuk Güner'e… Gittiğim 99 ülke ve Anadolu coğrafyası hakkında yaptığım araştırmalar, gezi yazıları, şiirler, belgeseller yanı sıra; seçkin kitapçılarda ve Halk kütüphanelerde okurlarımla buluşan 24 kitabım ve onlarca belgeselimle; Niğde'nin tanıtımına katkı sağlamaya devam ediyorum… Selam olsun tüm Niğdeli yazar, şair, sanat ve kültür elçilerine… Selam olsun Niğde Güzellemesini besleyen sevdalara, aşklara ve gönüllere… "Memleketimden insan Manzaraları", "Ulukışla Tabletı", "Ulukışla'da Saat: 5", "Anadolu'nun Evliya Kadınları", "Han Duvarları", "Mir Alibey" ve "Kara Kaş Gözlerin Elmas" söylemleri kulağımızda çınlarken; yolunuz Perşembe pazarına erişmek için, Salı ertesi Bor Pazarının ardından, Kayardı Bağları'na düşerse; yol notunuza Konyalı şair Namdar Rahmi Karatay'ın şu dizelerini yazmayı unutmayın: "...Esti kavak yelleri / Döndü birer iğdeye / Geçti Bor'un pazarı / Sür eşeğini Niğde'ye..."

"Yitik zaman ışığında sevgi sebil
Ateşli al atlar yelesinde özgür
Sessiz kurbağa çığlığı Karagöl
Tuvana cennetinde diril ve öl
Kışını yaza, ekmeğini tuza ban
Kar ile kor aşk hali, Hasan Dağı
Tadımlık tuz alacaksan Aksaray'a
Sevilesi kız alacaksan Niğde'ye git
Merhaba ya da elveda demeden
Melekler sevi dizer kilim argacına
Elma yanaklı, kiraz dudaklı, kirkit
Güneşi soluyor güzeller, çivit çivit
Dostluğu, konukseverliği görmek mi istiyon?
Anadolu'nun gülen yüzünü öpmek mi istiyon?
Hadi gülüm, bir soluk öteye, Niğde'ye git..."
(Dursun Özden / Ateşli Al Atlar, Han Duvarları)

KAYNAK: **www.dursunozden.com.tr**

24 Kasımlarda Öğretmenlerimizi Anmak

Abdülkadir GÜLER

24 Kasım öğretmenler günüdür. Bu günün ve bu haftanın tüm öğretmenlerimize zağlıkla ve başarıyla mutluluk dolu günlerle geçmesini diliyorum. Tüm öğretmenlerimize selam ve saygılar gönderiyorum. Yabancı bir bilim adamı Goethe Tanrı için bir sözünde şöyle diyor: Tanrı gökten yere inseydi, muhakkak öğretmenliği tercih ederdi.

Öğretmenler için söylenmiş başka sözlerde vardır. Onlardan da bir kaçını alalım:

Öğretmenler yeni nesil sizlerin eseri olacaktır. Atatürk

Geleceğin güvencesi eğitime, eğitim ise öğretmene dayalıdır.

Unutmayınız ki cumhurbaşkanı bile sınıfta öğretmenden sonra gelir. Atatürk

Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum Hz Ali (ra)

Heykeltıraş mermere ne ise; öğretmen de çocuğa odur. Addison

Öğretmen bir kandile benzer, kendini tüketerek başkalarına ışık verir. Ruffini

Öğretmen ve ağaç ürünlerinden belli olur. Ukrayna Atasözü

Öğretmenler! Cumhuriyet sizden, fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür nesiller ister. Atatürk

Öğretmen nasılsa sınıf da öyledir. Alman Atasözü

Öğretmen doğan güneşe benzer. Etrafını aydınlatarak karanlıklara meydan okur.

Bir topluluk ulus olabilmek için mutlaka eğiticilere, öğretmenlere muhtaçtır.

Onlardır ki, toplumun gerçek bir ulus haline getirirler. Atatürk

Öğretmenler Günü'nde bizleri yetiştiren öğretmenlerimizi hatırlamak, yakınımızda bulunan emekli, yaşlı ve hasta öğretmenleri ziyaret etmek bir vefa borcudur. Öğretmenler Günün anlamı da budur bence… Öğretmenlere verilen değer konusunda deneyimli eğitimci eski Aydın Milletvekili Mustafa Kemal YILMAZ, öğretmenlerimize çok değer veriyordu. 2001 Kasımında Ankara'dan beni telefonla arıyor ve aynen şöyle diyordu : " Şairim, Kadir, 24 Kasım'da Söke'de olacağım, görevine yeni başlayan 20 öğretmene ve emekli öğretmenlerle birlikte 45 kişilik bir liste hazırla onlara Söke Öğretmenevi'nde bir yemek vereceğim " dedi. Milli Eğitim Müdürlüğü'ne gittim, durumu O günlerde Milli Eğitim Müdürü olan Sayın Durmuş Bozkurt'ta ilettim ve 24 Kasım Öğretmenler Günü akşamında Öğretmenevi'nde bir araya geldik.

O gece de aramızda Ekrem Karakaş, Halil Özşarlak, Fahri Sevil, Mustafa

Özcanyüz, Selim Sabit Pülten, Yaşar Çağbayır, O.Hasan Bıldırki, Musa Elitaş, Yaşar Ünal, İsmail Kara da vardı. Bunların bir kısmı ne yazık ki bugün yok aramızda. M. Kemal Yılmaz'da 2013 Martında aramızdan ayrıldı. Vefat edenleri rahmetle anıyorum. 24 Kasım

Gecesinde günün anlamına uygun konuşmalar yapıldı, öğretmenlik mesleğiyle ilgili anılar anlatıldı ve şiirler okundu. M. Kemal YILMAZ ağabeyim " Umurlu'dan Çıktık Yola" – Anılar, Denemeler, adını taşıyan kitabından (İst. 2000), tüm öğretmenlere birer adet imzalı olarak armağan ettiler.

Aradan 16 yıl geçti, tadı kaldı damaklarımızda ve hafızalarımızda… Bu arada bazı öğretmenlerimi anmak istiyorum: Mardin / Kızıltepe Merkez ilkokulundan öğretmenlerimden Aziz Arıç. Hıdır Oran, Hatip Dicle, A.Rahim Akpolat, Ortaokul'dan Şevki Öcal, muhterem eşleri ve Fransızca öğretmenim Nezihe Öcal. Dr. Ragıp Utkan, Melahat Yıldırım, Hayati Hamzaoğlu, Hayrettin Özgül, Mehmet Temiz, Diyarbakır Erkek İlköğretmen Okulu'ndan Erdoğan Toker, Halis Biçer, Ülkü Aydın, Leman Aykal (Güllü) , Erdoğan Aykal, Nuri Arısoy, Rahmi Gemici, Diyarbakır Eğitim Enstitüsü Türkçe Bölümü'nden Bekir Ay, Leman Aykal, Şükrü Orhan, Sıtkı Sağlam ve Bizim Batı Edebiyatı'na gelen Mehmet Kutlu Bey'i hatırlamamak mümkün müdür? Aradan 40 yıldan fazla zaman geçti. Belki bugün bazıları yok aramızda. Vefat edenlere Allah'tan rahmet diliyorum.

Zaman akıp gidiyor… Sözlerime son verirken aramızdan ayrılan tüm saygıdeğer öğretmenlerimizi rahmetle anıyor, emeklilere sağlıklı günler ve göreve yeni başlayan genç öğretmenlerimize tüm yaşamları boyunca mutluluklar ve başarılar diliyorum. Sözleri benim ilkokul öğretmenim olan ve yakın zamanda aramızdan ayrılan Aziz ARIÇ'a armağan ettiğim aşağıdaki şiirimle bağlamak istiyordum.

Öğretmenim

Sevgili öğretmenim Aziz Arıç'a

Öğretmenimin sözleri
Bu sabah güzel mi güzel
Gözbebeklerindeki yankılar
Buram buram dostça Tüm insanlara
El ediyor merhaba öğretmenimin
Gözleri alev alev, pırıl pırıl
Türkiye okunuyor öğretmenimin
Gözlerinden ılgıt ılgıt akça Konuşuyor
Öğretmenim dağlarca
Öğretmenimin elleri
Öpülesi, öpülecek ellerdir
Özgürlük türküsünü söylüyor
Burcu burcu pakça ve öğretmenim
Kara tahtanın başında insanca …

Abdülkadir GÜLER

1- Dicle Köprüsü, şiirler, Ankara 1970
2- Eğitim'de Öğretmen Dergisi, M. E. B. 2004
NOT: Sevgili öğretmenim Aziz Arıç'ı 5 Ocak 2014'te kaybettik.Allah rahmet eylesin…

KISA ÖYKÜ:

Iraz Teyze

Serpil KAYA

Sokağın köşesinden göründü, her zamanki cılız, silik ve kambur silueti ile.

Elinde azık çıkınını andıran, kimseye göstermediği, elletmediği bezden torbası, üzerinde nefti yeşil renkli, inceden örme yeleğiyle... Öksürüyordu ara ara, boğuk bir sesle. İncecik siluetiyle aynı incelikteydi sanki öksürüğü de. Sigara dumanına boğulmuş gibi değil de, ince hastalığa tutulmuş gibiydi sesi. Belki de yaşlılığına vermeliydim bu düşüncemi.

Usulca yanıma yaklaştı, simit tezgâhımın tam köşesindeki banka yaklaştı, eliyle destek alıp, derin bir nefes soluyarak, yazısı neredeyse tamamen silinmiş olan ahşap banka oturdu. Gözleri kupkuruydu yine. Kim bilir neler geçiyordu aklından... Yaklaşık 1 yıldır, her gün aynı saatlerde, vaktini hiç geçirmeden geliyordu o yaşlı teyze. Az ama öz konuşur, sadece bir simitlik payını alır, gerisine tenezzül bile etmezdi. Belli ki yatacak yeri, gidecek bir evi bile yoktu. Sadece ismini öğrenebildim bu süre zarfında adı Iraz'dı. Yüzsüzlük yapıp dilenenlere, asalak yaşayanlara inat sadece karnını doyuracak kadarını alır, titreyen dudaklarının arasından mırıl mırıl dualarını mırıldanır, sonra da geldiği gibi sessiz, rahatsızlık vermez, usul usul kaybolurdu gözden.

Derken günler geçti, Iraz teyze gelmez olmuştu artık günlük simit istihkakını almaya. Bir kaç parça şey almak için girdiğim semt bakkalından öğrendim, meğer Iraz teyze variyetli, çoluğu, çocuğu olan, hali vakti yerinde bir zat-ı muhteremmiş aslında. Eve çocuğuna bakmak için aldığı bakıcı kadın, meğer çocuk mafyası çıkmış. Çocuğunu kaçırıp kayıplara karışmış yıllar evvel. O günden sonra varını yoğunu evladını bulabilmek için harcamış ama ne fayda? Bir daha izine bile rastlayamamış, belki izini bulurum umuduyla kendini sokaklara vurmuş biçare. Iraz da değilmiş gerçek adı, kimliğini saklamak için öyle söylemiş herkese, Nurten'miş gerçek ismi. Gözleri çok ağlamaktan kupkuruymuş, meğer gizli bir derdi varmış, dilenmek değilmiş maksadı. Giderayak bir hayat dersi daha vermişti bana o yaşlı teyze, hiç bir şey göründüğü gibi değildi hayatta.. Bazı acılar dilsizdi.. .Hattâ en büyük acılar...

Aşkı Reddeden Adam

Mehmet Nuri PARMAKSIZ

Gönlün gemisiz liman dalga vurmayan sahil
Kuşlar bile sükûtta hata yaptın bunu bil
Kadere karşı durma teslim ol artık eğil
Aşkı reddeden adam olmak hiç kolay değil

Kâbuslarım bitmiyor haksızlık mı yaptım ne
Biten aşkın ardından artık her şey bahane
Mutlu musun cevap ver dön de bir bak kendine
Aşkı reddeden adam olmak hiç kolay değil

Mazi erimeyen kar dağların eteğinde
Hapsoldum rüzgârım yok koskoca bir enginde
Çözüm belki ölümde belki de hep sevginde
Aşkı reddeden adam olmak hiç kolay değil

Ömrü fedâ etsem de geri gelmez hayâller
Aşkı bir kez kaçırdım sükûta koştu eller
Dönmek çözüm olsa da onurum hep engeller
Aşkı reddeden adam olmak hiç kolay değil

Niyetim dönmek değil bunu böyle bilesin
Sükûta alıştım ben bil ki kararım kesin
İsterse herkes bana varsın divâne desin
Aşkı reddeden adam olmak hiç kolay değil.

Temmuz Dağlarına Yağmur Bekliyorum

Yahya AKENGİN

Biraz da siz beni dinleyin hatıralar
Temmuz dağlarına yağmur bekliyorum şimdi...
Aynalar çağıracak bir gün sizi,
Bir gün tutacak geçitleri kar
Tutacağım biraz pişman, biraz yorgun ellerinizi

Çalmayın onsekiz yaşımın kırık sazını
Şimdi temmuz dağlarına yağmur bekliyorum
Bırakın, biraz da çekeyim bulutların nazını
Step türküsüne konmuş yüreğim,
Çağırdıkça yokuş yokuş gideceğim.

Gündüz lodos, gece poyrazdan
Bir donar bir çatlar dudaklarım
Sabah akşam belki birazdan
Çıkar gelir sağanaklar gurbetçi gibi
Çıkar bir ömrün ezgisi bir sazdan
Sevenin şarkısı kalmaz yarım...

Umutla eskittim, umutla yeniledim kalbi
Bir yaz bulutunun peşindeyim şimdi
Dizimde derman, gönlümde ateş var
Derviş sabrına şiirler ekliyorum
Baharı size verdim hatıralar,
Temmuz dağlarına yağmur bekliyorum..

Ülke Baştanbaşa Aydınlansın

İsmail ÖZMEL

Ne zaman olacak gözün kalemde mürekkepte
Elime bulaşır diye mi korkuyorsun
Yazık olur, bulaşır, karışır birbirine
Renkler, şekiller, resimler, resimler çok gelir
Çok gelir kitap, gazete, dergi
Gözlerin nuru böyle zamanda değerlenir

Gözlerin sağlıklı, canlı,
Yaşayanlara bol bol yeter
Hangi yiyecekleri özlüyorsun bilmem ki
Bilmem ki okumak hangi sırada bir ihtiyaç
Hele kitap, hele kalem ve defter
Uçmasın kelimeler, mürekkeple yapıştır defterlere
Uçmasın Anka kuşu, uçmasın düşünceler
Uçsun gitsin dalgınlık, uçsun gitsin tembellik
Tenbellik musallat kaleme, kâğıda
Yetişkinlere, uzayan yollara

Bilim durağı yolcu bekler, otobüs bekler
Bekler sabah olsun aydınlansın her yer
Yola çıksın aklın, bilimin ve inancın
Sağalttığı yürekler, yürekler yüksek bir çığlığın
Rüzgârıyla rüzgârlansın.
Duraklarda bekleyen otobüsler dolsun
Heyecan ve merakla,
Bilim ve iman şehrine doğru yola çıksın
Ve ülke baştanbaşa aydınlansın.

Bir Yaz Sonu İçin Aşk Bitigi

Ahmet ÖZDEMİR

Hüznünü bana tekrarlama / ben bittim
Bir ıslık buldum her gece yılgın dudaklarımda
Bir bir geçtim karanlığını çıkmaz sokakların
Geçtim yazın yorgunluğundan / sana geldim

Bu sazı sustur
Söyleme artık o şarkıyı / ben bittim
Senin için
Çakıl taşları biriktirdim ceplerimde
Umut deme / unut deme
Her söz yağmurla birleşir
Çünkü güz kan kurumadan
Kapatmaz hiçbir yarayı

Ne kadar yalnızsa insan
O kadar kırgındır aşka
Aynı mutsuz sonlara
Kalbini sunmaktan usanır çocuklar
Yüzümü avucuna koy
Perdelerini yırt
Ölü sessizliğimin
Sesine gölge düşüren harfleri
Söküp at boğazımdan

Hüznünü bana tekrarlama / ben bittim
Bir orman ıssızlığıyla
Kapattım kapısını şehrin
Binlerce göz arasından
Saldım gövdemin kumrularını
Sana geldim
Derin sularda boğulmak için...

DEĞERLİ BİR HUKUKÇU, EMEKTAR BİR YAYINCI KIYMETLİ BİR DOST KAYBETTİK

Değerli arkadaşım Erciyes dergisine bir ömür emek veren Avukat Nevzat TÜRKTEN 09.12.2016 günü Hakkın rahmetine kavuşmuştur. Edebiyat camiamızın, yakınlarının ve dostlarının başı sağ olsun, sevenlerine sabır diliyoruz.

"Kimse Olmayan Tarihleri Yazmaya Kalkmasın"

Prof. Dr. İlber ORTAYLI

Boğaziçi Üniversitesinde mezuniyet töreninde konuşan İlber Ortaylı:

" Tarih diye bildiğimiz yanlışların beşeriyetin gelişmesi açısından son derece engelleyici olduğunu söyledi.

Bu bakış açısı ile insanlığın çok yanlış bir yere gittiğini belirten Ortaylı; sözlerine şöyle devam etti; " Tarih üzerindeki değerlendirmelerde çok dikkatli olmalı. Sosyal medyayı bırakın, ansiklopedi kullanın". İlber Ortaylı'nın 'Tarih Diye Bildiğimiz Yanlışlar' dersi sırasında verdiği çarpıcı örneklerden bazıları şöyle;

- İstanbul Üniversitesi'nin tarihini 700-800 yıla çıkartmak komik bir çabadır. 1900 yılında kurulmuştur. Böyle tarih yaratmaların bir anlamı yoktur.

- Türkiye'yi İyonya'ya bağlamak, çok hoş geliyor ama alakamız yok. Biz bir kere aynı dili konuşmuyoruz. Biz bu topraklara geldiğimizde o adamlar çoktan yok olmuşlar. Nasıl ki o medeniyeti yıkanlar biz değilsek, yapan da biz olamayız.

- 12 adaları Lozan verdi. Saçma, daha evvel verildi. Çok sevdiğimiz bir padişah devrinde donanmanın çökmesi nedeni ile verildi.

- Musul'u vermedik çünkü bizim elimizde değildi. Tarih bilgisinin çok soyut olarak götürülmesi hiçbir şey ifade etmez. Kimse olmayan tarihleri yazmaya kalkmasın."(internet)

Kelimeler Bir Kuş Olup Konarlar

Mehmet BAŞ

Bir gün olur küsersin bütün dağlara
Karanlık gecelerde dalarsın düşüncelere
Geçmiş günler bir bir canlanır gözünde
İki damla gözyaşı süzülür yanaklarından

Cam kırığı gözyaşlarıyla düşersin yollara
Elinde kırık bir bavul dilinde eski bir türkü
Saçlarını savuran rüzgârlara doğru
Gidersin kimseler bilmez halinden

Eski evin önünde kaybolmuş günleri ararsın
Kara toprağın altında uyur sevdiklerin
Bir girdapta döner gibi döner durursun
İçinde kıvrılan bir yılan olur hatıralar

Bir çeşme başına diz çöküp otursun
Su gibi akıp giden ömrüne bakarak
Öksüz çocukların saçlarını okşarsın
Kendi öksüzlüğünü düşünüp ağlayarak

Yeşil bir gülümsemenin sarışın yalnızlığında
Dağ yüzlü adamlar gelip geçer rüyalarından
Bulutsuz akşamlarda yıldızları sayar çocuklar
Kelimeler bir kuş olup konarlar şiirin dallarına

Haikular -2

Bekir OĞUZBAŞARAN

XI
cansız da olabilirdim bir başka canlı da
teşekkür ederim sana Tanrı'm
beni insan yarattığın için…

XII

gözüm güzeli görmeli
çiçekler koklanmak için
insan ki yeryüzünde yaratanın temsilcisi…

XIII

adımını tane tane at
yudum yudum iç çayını
bir daha ele geçmeyebilir bu fırsat…

XIV

aramıza nice yüksek duvarlar örerdi baban
engel olmak için tertemiz sevgimize
dikenli tel döşer cam kırıkları dökerdi
birçok akrabân…

XV

nice köprülerin üstünden aştık
nice köprülerin altından aktık
bunca yılın nasıl geçtiğine biz de şaştık…

XVI
insanoğlu bir garip kuş
bakıyorsun bugün burada
yarın başka bir yere konmuş…

XVII

durmadan gündüzü takip eder gece
mevsimler birbirini izler senelerce
bana bir daire sırrı var gibi geliyor bu işte…

XVIII

ne yalan söyleyeyim dünya güzel
hayat tatlı demeyen yalan söyler
bir taze gelin ki gece ve gündüzü son derece özel…

XIX

suların şırıltısı
güneşin ışıltısı
ne hoş yaprakların hışırtısı…

XX
boşlukta yer işgal ettiğime şükür
rahatça nefes alıp verdiğime şükür
şükür varlık şevkini yitirmediğime…

Vatan Şairlerimizden Mehmet Emin Yurdakul

Ahmet AYAZ

"Bırak beni haykırayım, susarsam sen matem et. Unutma ki şairleri haykırmayan bir millet, Sevenleri toprak olmuş öksüz çocuk gibidir" diyen şaire, eli kalem tutanların birer vefa borcu var. Eğer ben bu yazım ile azıcık da olsa vefa borcumu ödersem, ne mutlu bana. Şimdi şairin özgeçmişinden bir kesit alıyorum. Mehmet Emin Yurdakul, 13 Mayıs 1869 tarihinde İstanbul'da dünyaya geldi.. 14 Ocak 1944 tarihinde ise İstanbul'da hayata gözlerini yumdu. Milli Edebiyat ve Türkçülük akımının en büyük temsilcilerinden biridir. Mektebi Mülkiye'nin idari bölümünden ayrıldı. Daha sonra devlet memurluğu yaptı. Şiirleriyle İstanbul hükümetini eleştirince 1907 yılında Erzurum rüsumat nazırlığına tayini çıkarıldı ve böylece İstanbul'dan uzaklaştırıldı. İkinci Meşrutiyet'in ilanının akabinde aynı görevle bu defa Trabzon'a gönderildi. 31 Mart Olayı'ndan sonra 13 Nisan 1909'da İstanbul'a çağrıldı. Bahriye Nezareti Müsteşarlığı'na atandı. Hicaz ve Sivas'ta valilik görevinde bulundu. 1910 yılında İstanbul'a geri döndü. Türk Yurdu Cemiyeti ve Türk Ocağı'nın kurucuları arasında yer aldı. Türk Yurdu dergisinin yayın sorumluluğunu üzerine aldı.1912 yılında Erzurum Valiliği'nden emekliye ayrıldı. 1914'te Osmanlı Meclis-i Mebusanı'nda Musul milletvekili oldu. Aralık 1919'da Türk Fırkası'nı kurdu. İstanbul'un işgalinin akabinde 1921'de Anadolu'ya geçti. Antalya, Adana, İzmir illeri çevresinde çalıştı. Cumhuriyetin ilk yıllarında Şarkikarahisar, sonra da Urfa ve İstanbul milletvekili oldu. Mehmet Emin Yurdakul, yaşamını yitirene dek milletvekilliği yaptı.

Yazmaya şiirle başladı. İlk şiiri 1897'de Servet-i Fünun dergisinde yayınlandı. Devrinin şiir anlayışının dışına çıktı, hece ölçüsüne dayalı yalın bir Türkçe kullandı. Türk edebiyatına halkın sesini getiren gerçekçi bir şair olarak değerlendirildi. Türklüğü savunan şiirler yazdı. Coşku, ulusal duygular, kahramanlık, yüreklendirme ve öğreticilik öğelerini ön plana çıkardı. Şiire şekil yenilikleri de getirdi. Dörtlük geleneğinin dışına çıkarak üçer, altışar, sekizer dizeden kurulu şiirler yazdı. Milli edebiyat akımı ve Türkçülüğün önde gelen temsilcileri arasında yer aldı. "Türk Şairi", "Milli Şair" ünvanı ile tanınır.

En sevilmiş ve tanınmış şiirini sunuyorum:

BIRAK BENİ HAYKIRAYAM

Ben en hakir bir insanı kardeş duyan bir ruhum;
Bende esir yaratmayan bir Tanrı'ya iman var;
Paçavralar altındaki yoksul beni yaralar,
…
Mazlumların intikamı olmak için doğmuşum.
Volkan söner, lakin benim alevlerim eksilmez;
Bora geçer, lakin benim köpüklerim kesilmez.
…
Bırak beni haykırayım, susarsam sen matem et;
Unutma ki şairleri haykırmayan bir millet,
Sevenleri toprak olmuş öksüz çocuk gibidir;
…
Zaman ona kan damlayan dişlerini gösterir.
Bu zavallı sürü için ne merhamet, ne hukuk;
Yalnız bir sert bakışlı göz, yalnız ağır bir yumruk!...

Mehmet Emin YURDAKUL

Kırık Saat

Yusuf BAL

kırıldı saat ay doğmuştu saçına konan güvercinlerden
on iki yerinden yokuşa sürdüm nefesimi, nefesine değdi
vakitler bizi sürdü geçiyor, kum saatinin ince belinden
düşe-yazdı kelimem kayalardan öğütülen ince kum
göğsüne sığmadı takvim yoruldu akrebin dilinden
yoruldu akrebin dilinden öğrendim, eski bir şiirdi
kayalardan öğütülen ince kum düşe-yazdı kelimem
geçiyor kum saatinin ince belinden vakitler bizi sürdü
yokuşa sürdüm nefesimi, nefesine değdi on iki yerinden
ay doğmuştu saçına konan güvercinlerden kırıldı saat

Karacoğlan'da Ağgelin

Ali OZANEMRE

Kimi ürünler, yapıtlar vardır; ünü yaratıcısının adını bastırır. Onlar söz konusu olduğunda falancanın eseri denmez, falanca eserin sahibi filanca denir. Böyle yapıtlar, kendisiyle birlikte üretenini de ölümsüzlüğe ulaştırır.

Halk edebiyatında nice sanat yapıtı vardır ki sanatçısına sonsuz bir ölümsüzlük sağlayabilirdi unutulma yazgısını yaşamasaydı. Ne var ki anıtsal bir ürünün sanatçısı bile kimileyin unutulabiliyor; yalnızca ürün halkın belleğinde kalıyor. Yani yapanı unutulduğu halde yapıt belleklerde. Ünlü "Ağgelin" türküsü bunlardan biri...

Karacoğlan derlemelerinde karşımıza çıkan bu 'türkü'nün Güney'de, Karacoğlan türküsü olduğu konusunda ortak bir kanı yok. Oysa Karacoğlan'ın olmayan birçok şiir, Karacoğlan'a mal edilip durur. Halk bu türküyü, "Ceren" ve benzeri türkülerde olduğu gibi unutulmuş bir ozanın türküsü diye okur; kuşaktan kuşağa aktarır.

Hem Öztelli hem Cunbur derlemesinde (hem de başka derlemelerde, başka ozanlara da mal edilerek) yer alan bu türküyü, derlemecilerden biri ötekinden almamış. Türkü, ayrı ve zamanlarda ayrı kaynaklardan derlenmiş. Uyuşmayan sözcüklerdeki özgünlük, bunu gösteriyor.

Yineleyerek belirtelim ki Ağgelin adlı türkü kimine göre Karacoğlan'ın, kimine göre başka bir ozanın.

Türkünün Karacoğlan derlemelerindeki saptanışı şöyle: (Öztelli 447, Cumbur 468) ( )

Benim ahdım ak geline kalmaya
Çeke çeke bin dert ile ölmeye
Gurbet ilde şu kocası gelmeye
Daha derdim az diyesin ak gelin

Yaz olanda ısıtmalar tutasın
Güz olanda terlemeye yatasın
Acı acı kırk yıl ağrı çekesin
Daha derdim az diyesin ak gelin

Bacasın üstünde baykuşlar öte
Kapısın önünde çalılar bite

Ben de kargış vermem ocağın yana
Daha derdim az diyesin ak gelin

Karac'oğlan der ki başım başıma
Acap değer m'ola başın başıma
Gurbet ilde dert yapışa peşine
Daha derdim az diyesin ak gelin

Bu 'türkü', Ahmet Z. Özdemir'in "Avşarlar ve Dadaloğlu" adlı derlemesinde biraz daha değişmiş, yer yer koşmaya dönüştürülmüş olarak yer alır. Ayrıca, ilk 2 dörtlüğü bir yana öteki 2 dörtlüğüne Dadaloğlu edası sindirilmiş olarak...

Buradaki ilk 2 dörtlük, Osmaniye-Düziçili Âşık Sefil Bekir (Bekir Kara) ve İspir Onbaşı'dan (İspir Mehmet Koç) derlediğim "Ağgelin"in kimi dörtlüklerine oldukça benziyor.

Ahmet Z. Özdemir'deki "Dadaloğlu'nundur" denilen biçimi şöyle:

Oturmuş ağ gelin taşın üstüne
Taramış zülfünü kaşın üstüne
Bir selamın geldi başım üstüne
Alırım kız seni komam ellere

Bir taş attım karlı dağın ardına
Vardı m'ola nazlı yârin yurduna
Ben yeni de düştüm sevda derdine
Alırım ahdımı komam ellere

Atımın kuyruğu cura saz gibi
Divana durmuş da ergen kız gibi
Alarmış yanağı bahar-yaz gibi
Getirin kır atım göçem ellere

Dadaloğlu'm der de oldum kastana
Gelir geçer selam verir dost bana
Eğer kavuşmazsam güzel ben sana ( )
Göçeyim mi kahpe Bulgar ellere ( )

"Ağgelin", Öztelli'nin "Köroğlu/Dadaloğlu/Kuloğlu" ( ) adlı inceleme, derleme çalışmasında Dadaloğlu'na ait olarak yer alır.

Burada, Ahmet Z. Özdemir derlemesindeki 2. dörtlük yok. Öteki 3 dörtlük neredeyse bire bir uyuşuyor. Fazladan, Bulgar illeriyle ilgili bir not var: "Bulgar dağı ve çevresi halkı." deniyor.

"Ağgelin" türküsü Adana, Osmaniye, Düziçi ve çevresinde çok eskilerden beri söylenir. Bu söylenişlerde karacalama yoktur. Sanatçısı yitik "Ağgelin"in Osmaniye yöresindeki söylenişi şöyle:

Ağgelin de göçtü m'ola yayladan
Kaşın değil gözün beni ağladan
Güzelliği satın m'aldın Mevlâ'dan ( )
Alırım ahdımı (da) koymam Ağgelin
(Sürmeli/Sevdiğim)

Ağgelin oturmuş taşın üstüne
Taramış zülfünü kaşın üstüne
Selamın gelirse başım üstüne
Alırım ahdımı (da) koymam Ağgelin
(Sürmeli/Sevdiğim)

Bir taş attım Aladağ'ın ardına
Düştü m'ola Ağgelin'in yurduna
Bu feleğin benim ile derdi ne ( )
Alırım ahdımı (da) koymam Ağgelin ( )
(Sürmeli/Sevdiğim)

Bu türküyü; az çok yorum katkısıyla ve aşağı yukarı aynı sözerle (ufak tefek değişiklikler ve eklemeler de yapılarak) Âşık İmami, Ekrem Çelebi, Kamil Abalıoğlu.. gibi Türk halk müziğini uğraş edinmiş başka birçok ses sanatçı okumuştur( ). Bunlardan Ali Ercan'ın okuduğu Ağgelin öbürlerine göre oldukça ayrımlıdır. Ercan'ın okuyuşuyla Ağgelin, şöyle:

Ağgelin (de) indi m'ola yayladan (Yayladan)
Kaşın değil (de) gözler beni ağladan (Ağgelin/Sürmelim)
Bu güzellik (de) sana Kadir Mevlâ'dan
Alırım ahdımı (da) koymam Ağgelin (Sürmelim/Sen bilin)
Kendin gelin (de) yürüşü kız gibi (Ah Ağgelin/Sürmelim)

Yüce dağ başında (da)yayılır yılan (Vay yılan)
Avcısı gitmiş (de) evleri viran (Ağgelin/Sürmelim)

Var mı şu dünyada (da) eşini bulan (Vay bulan)
Alırım ahdımı (da) koymam Ağgelin (Sürmelim/Sen bilin)
Kendin gelin (de) yürüşü kız gibi (Ah Ağgelin/Sürmelim)

Sarı yazma (da) yakışmaz mı güzele (Güzele)
Sarardı gül benzim (de) döndü gazele (Sürmelim/Ağgelin)
Ben gidiyom (da) sen yârini tazele (Tazele)
Alırım ahdımı (da) koymam Ağgelin (Sürmelim/Sen bilin)
Kendin gelin (de) yürüşü kız gibi (Ah Ağgelin/Sürmelim)

Bir de ses sanatçısı ve derlemeci Gülşen Kutlu'nun bir kasetine adını verdiği "Ağ Gelin" var ( ). Kutlu, türkünün en çok bilinen iki dörtlüğünü okuyor. Ancak 2. dörtlüğün son iki dizesini, bilinen "Ağgelin" dizeleri olarak değil de Karacoğlan'ın;

Sabahtan uğradım ben bir güzele
Ağlatmadı güzel güldürdü beni
Ben güzelden böyle vefa ummazdım
Ak göğsün üstüne kondurdu beni (Ö 77/1, C 261/1)

biçiminde başlayan koşmasındaki bu dörtlüğün son iki dizesini aktararak yapıyor bunu.

Ben güzelden böyle vefa ummazdım
Güzel ağlatmadı güldürdü beni'

Gülşen Kutlu'nun söylediği "Ağ Gelin"nin tümü şöyle:

Ağgelin (de) indi m'ola yayladan (Yayladan)
Kaşın değil gözün beni ağladan (Ağgelin/Sürmelim)
" " " " " " "

Bu ayrılık (da) bize Kadir Mevlâ'dan (Mevlâ'dan)
Alırım ahdımı (da) koymam yâr sende (Ağgelin/Sürmelim
" " " " " " " "

*

Ağ Gelin oturmuş daşın üstüne (üstüne)
Her ne dersen başım üstüne (Ağgelin/Sürmelim)
" " " " " " "

Ben güzelden böyle vefa ummazdım (ummazdım)
Güzel ağlatmadı (da) güldürdü beni (Ağgelin/Sürmelim)

" " " " " "
"

Bizim bildiğimiz / bulduğumuz "Ağgelin"ler böyle.

Kimbilir daha ne "Ağgelin"ler var...

Buyurun... İstediğinizi seçin;

( ) Bu örnek, Öztelli derlemesindekidir. Cunbur derlemesinin 468. sırasında yer alan o metinle bu metin arasında da uyuşmayan yerler var. Uyuşmayan yerler koyu dizildi: Öztelli derlemesindeki bin dert, ilde, terlemeye, kapısın, başım başıma, acap, dert biçiminide saptanmış olan sözcükler Cunbur'da (sırasıyla) bu derd, ilden, terlenmeye, kapusun, kaşın kaşıma, aceb, derd biçimindedir ki bizce bu uyumsuzluklardan öte her iki derleme de baştan savma (özensiz bir çabayla) saptanmıştır.

( ) Bazı kaynaklarda: 'Başka dağlar benzer mi ki hiç sana' (Ahmet Z. Özdemir'in notu, agy.)

( ) Ahmet Z. Özdemir, agy, 301. s. Dayanışma y. 1. b. 198, An-kara.

( ) C. Öztelli, agy, 237. s. Özgür Yayın Dağıtım, 2. b. Ekim 1984

( ) Bu güzellik sana Kadir Mevlâ'dan biçiminde de söyleniyor.

( ) Bu dize, Ben yanmazsam kimler yanar derdine biçiminde de okunmakta.

( ) Bu dize. Kendi gelin salınışı kız gibi biçiminde de okunmak-ta.

( ) Ekrem Çelebi ve Kamil Abalıoğlu gibi kimi sanatçılar Ağgelin sözcüğünü 'Aygelin' biçiminde okuyor (Bkz. İnternet).

( ) AJS yapımı. 2001.

Bayrak

Günvar KORKMAZ

Ay yıldızınla göklerde ne hoşsun
Dalgalandıkça gönüllerde nursun
Vatanımın ebedi sembolüsün
Dalgalan özgürlüğüm al bayrağım

Şehit kanlarıyla yoğrulmuşsun sen
Senin için canımı veririm ben
Vatanımın şöhreti şanısın sen
Dalgalan özgürlüğüm al bayrağım

Vatan aşkı yüreklerde solmasın
Bayrak aşkı inançlarla canlansın
Bizim sembolümüz hep dalgalansın
Dalgalan özgürlüğüm al bayrağım

Günvar kaybetmeyiz asla gözden
Allahım esirgeme O'nu bizden
Şehit kanlarıyla yoğrulmuş özden
Dalgalan özğürlüğüm al bayrağım.

Murat Soyak İle Söyleşi

Cihat ALBAYRAK

Edebiyat dergilerinin durumunu nasıl yorumluyorsunuz? Edebiyatımızdaki yeri ve etkileri nedir? Birçok derginin yayınevlerinin bünyesinde çıkmasını nasıl değerlendiriyorsunuz? Dergilerimiz hangi hataları yapıyor?

Günümüzde çok sayıda edebiyat dergisi çıkıyor. Bazıları istikrarlı yürüyüşünü sürdürüyor fakat birkaç sayı çıkıp da yayın dünyasından çekilen dergiler de oluyor. Edebiyat dergileri günümüz yayın dünyasında daha hareketli bir durumda görünüyor. Bu hareketlilik bir zaman sonra kesintiye uğrasa da bayrağı başka edebiyat-sanat dergileri devralıyor. Dergilerin yayınını sürdürebilmesi için malum olduğu üzere maddi desteğe de ihtiyaç var. Reklam, abone v.b desteğin olmadığı bir dergide işlerin bir süre sonra aksayacağı bellidir. Bu sebeple okuyucuların yeniden dergilere sahip çıkması gerekiyor.

Her dergi neticede bir ekip çalışmasıdır ancak derginin kurtarılmış bir alan yahut ada gibi görülmesi hoş değil. Dergiler hayat ve insan ile bağlarını daima canlı tutmalıdır. Dergiler yeni imzalara açık olmalıdır. Gençlerin yer bulamadığı dergiler diriliğini kaybeder. Ve çete mantığı ile dergicilik yapmak kayıpları çoğaltır.

Dergilerin sağırlığı kötü. Sadece kendi dergisini, kendi arkadaşlarını yücelten bir tavır ile verimli bir paylaşım sağlanamaz. Ötekinin sesini, sözünü duymak istemeyen bir anlayış maalesef var. Bu olumsuz durumun mutlaka aşılması lazım. Şu kıyımlar, acılar, yıkımlar dünyasında edebiyat dergilerinin dayanışması önemlidir. Zira edebiyat dergiciliği neticede hakikate, hayata, insana ve umuda dair bir yurt olmak durumundadır.

Bir yayınevinin kanatları altında yürüyüşünü sürdürmeye çalışan dergiler var. Belli ki yayınevi desteğinde birçok sorun hallediliyor. Bir başına, kendi imkânlarıyla çıkan dergileri daha sıcak ve samimi buluyorum. Bir yerde, bir ateş yakılıyor. Karanlıklara karşı ışığın varoluş çabası. Bu çaba süreklilik arz ettiğinde güzel eserler oluşuyor.

Ülkemizdeki edebiyat ödülleri hakkında neler düşünüyorsunuz? Objektif bir değerlendirme yapılıyor mu? Sizce siyasi ve ideolojik etkenler, kararları etkiliyor mu? Ödüllerin edebiyatımıza katkıları nelerdir?

Kişiler ve kurumlar adına çok sayıda edebiyat ödülü tertip ediliyor. Takip etmek dahi zorlaşıyor. Hepsi için kusursuz demek zor. Yakın çevre, kulis faaliyetleri, reklam, siyasi ve ideolojik durumlar elbette çoğu zaman etkili olabiliyor. Objektif

değerlendirmelerin yapıldığı ödüller var ama bu niteliği taşımayan ödüller de var. Gönül niteliğin egemenliğini arzu ediyor.

Ödüller nihayetinde bir eser için son söz değildir. Eser için asıl kıymeti okuyucular verir. Ödüllerin önemi o dönemde çıkmış eserlere işaret etmesinde saklıdır. Ödüller bir esere, bir kişiye işaret eder ama asıl hükmü zaman içinde okuyucular verir.

Kitap fuarlarını nasıl değerlendiriyorsunuz? Fuarlar okur-yazar buluşmasını gerçekten sağlıyor mu? Yoksa okur ticari kaygılara alet mi ediliyor? Kitap fuarlarının okur-yazar ve yayınevlerine faydalı olması için neler yapılmalı? Siz, bir kitap fuarını organize ediyor olsanız, neler yapardınız?

Kitapların konuşulduğu, kitapların gündem olduğu bir ortam daima sevindiricidir. Çeşitli teknolojik aygıtların egemen olduğu dünyada huzursuzluk çoğalıyor. Kitapların dinginliği, kitapların sahiciliği insan için korunaklı bir alan oluşturuyor. Kitap ile insan arasında derin bağlar var.

Kitap Fuarları malum olduğu üzere kitapların görücüye çıktığı bir alış-veriş ortamıdır. İstanbul'da bulunduğum doksanlı yıllarda Kitap Fuarı Tepebaşı'nda kurulurdu. Kitap Fuarı maddî bir alış-veriş ortamından ziyade insan sıcaklığı taşırdı. Şairleri, yazarları yakından görmek, tanışmak, yeni kitaplardan haberdar olmak güzeldi. Şimdilerde nasıldır bilemiyorum. Zira artık o koca şehirden uzağım.

Kitap Fuarlarında okuyuculara yönelik nitelikli etkinlikler daha fazla yapılmalı. Kitabı çok satmak tek gaye olmamalı. Satışa odaklı yayıncılık anlayışı zarar veriyor. Yazar ve okuyucu buluşması sağlanmalı. Kitapların tanıtımına yönelik özgün çalışmalar yapılmalı. Edebî sohbetlerin, çeşitli sanatsal etkinliklerin olması yararlı olur diye düşünüyorum.

Yaratıcı yazarlık atölyeleri yapılıyor. Belli bir ücret karşılığında verilen bu kurslar hakkındaki görüşünüz nedir? Sizce yazar olmaya heves edenler bu kurslardan neler kazanabilirler? Bu atölyeler yerine, edebiyatımıza yeni kalemler kazandırmak ve genç kalemleri yönlendirebilmek adına neler yapılabilir?

Yazarlığın okulu olmaz ama okuma-yazma çabasında olan kişiler için bu tür uygulamalar bir yol işareti sunabilir. Yazarlık her şeyden önce yetenek ve çalışmanın bileşkesidir. Marifet ve emek olmadıkça sonuç alınamaz.

Yazarlık Okulu vb. uygulamalar yazar-okuyucu buluşmasını sağlaması bakımından önemli. Bu tür etkinliklerde seçilmiş edebî metinlerin okunup değerlendirilmesi ve uygulamaya yönelik çalışmaların yapılması güzel.

Okuma-yazma uğraşını bir hayat biçimi olarak düşünmedikçe bu alanda

verimli sonuçlar alınamaz. Hevesli olmak iyidir lakin devamlı olmak, kararlı olmak ve adanmış bir ruh elzemdir.

Türkiye Yayıncılar Birliğinin yayınladığı verilere göre Türkiye'de kişi başına yılda 7.1 kitap yayınlanıyor. Bu istatistiğe rağmen, medyada ülkemizde kitap okuma oranlarının düşük olduğu yönündeki ifadeleri nasıl değerlendiriyorsunuz? Ülkemiz okuru kitaba/edebiyata yeteri kadar ilgili mi? Kitap satın alan ama okumayan bir ülke miyiz? Türkiye'deki kitap okurunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kitap okumayı çocuklara, gençlere sevdirmek esas olmalıdır. Kitaplar sayesinde uzaklar yakın. Kitaplar ile buluşan nesillere hasretiz. Son yıllarda kitap okuma oranında bir artış olduğu gözleniyor. Yalnız günümüzde popüler kitapların daha çok tercih edildiği de aşikâr. Burada reklamın, kâr odaklı diğer faaliyetlerin etkisi var.

Okuma kampanyalarının, okur-yazar buluşmalarının, kitap fuarlarının okuma oranını artırma yönünde olumlu katkıları oluyor. Kitabın gündem olması gerekiyor.

Nitelikli kitaplar daha çok okunmalı. Bu hususta güzel örneklere ihtiyacımız var. Kitap okuyan anne-baba, kitap okuyan öğretmen toplumu yeniden şekillendirir. Kitabın ihtiyaç olarak görüldüğü bir anlayışı geliştirmemiz gerekir.

Bir de internetin yaygınlaşmasıyla kitaptan uzaklaşanlar var. Hâlbuki internet ve kitap iki ayrı alan, iki ayrı dünya… Kitaplar daha yakın ve sahicidir. Sanal ortamda verimli bir okuma yapılamaz. Sahih okumanın adresi kitaplardır.

Neredeyse bütün gazeteler kitap eki yayınlıyorlar. Kitap ekleri, kitap tahlilleri mi yayınlıyor yoksa sadece kitap reklamı yapmayı mı amaçlıyor? Kitap eklerinin olumlu/olumsuz yönleri nelerdir?

Kitap eklerinin olumlu yönü yeni kitapları gündeme getirmesi ve değerlendirme imkânı sağlamasıdır. Yalnız bazı kitap eklerinde reklam destekli kitap tanıtımları yapılıyor. Bir de belli yayınevlerinin kitapları dışındaki yayınlara pek yer verilmiyor. Sanki bazı kitap ekleri, yayınevi desteğinde hazırlanıyor. Bu durum elbette hoş değil.

Kitaba değer katan derinlikli tahlillerin, tespitlerin olduğu eleştirel yazıları arada bir kitap eklerinde görmek sevindirici. "Su akar yatağını bulur" demişler. Bu alanda daha nitelikli çalışmaların olacağını umuyorum.

Birçok yayınevinin, hiçbir edebi kaygı gütmeksizin belirli bir ücreti ödeyen

herkesin kitabını basmasını nasıl değerlendiriyorsunuz? Yayınevlerinin bu tutumu edebiyatımıza neler kazandırır/neler kaybettirir?

Son devir edebiyatımızda şairlerin, yazarların çoğunluğu ilk kitaplarını kendi imkânlarıyla yayımlamışlardır. Ve bu ilk kitaplar o dönemde nedense karşılık bulmamış ve elde kalmıştır. Bunun birçok örneği vardır. İlk kitaplar için maalesef böyle bir durum yaşanıyor. Zira büyük yayınevleri satamadığı kitabı basmak istemez. Yolun başındaki şair, yazar için aşılması gereken zorluklardan birisi de ilk kitabı yayımlatabilmek. Son dönemde bazı yayıncılar bunu fırsat bilip çeşitli çalışmalar yaptılar. Ciddi bir değerlendirme aşamasından geçmeden yayımlanan kitaplar bir süre sonra okunmaz olur. Bu hususta acele etmemek gerekir. Sözün demini bulması önemlidir. Hakikat, edebiyat, sanat ve düşünce cephesinde derdi olan, davası olan kişi yola devam edebilir. Zaman yetkin bir seçici.

Bazı büyük yayınevlerinin medya ve dağıtım desteğiyle tekel oluşturmalarını ve eseri ürüne dönüştürmelerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Tekelleşme türlü kötülüklerin habercisidir. Yayın dünyasında da bu durum yaşanıyor. Büyük maddi imkânlar ile alanı daraltanlar her dönemde olmuştur. Bu mücadele devam edecek. Mütevazı imkânlar içinde yayıncılık yapmaya çalışan yayınevlerini görmek ve desteklemek şart oluyor. Zira orada paketlenmiş ürünlerden ziyade insan sıcaklığı ve kitabın güzelliği vardır. İyi okuyucu, aynı zamanda iyi bir seçicidir. Bu noktada reklam ile şişirilmiş ürünlere değil de bir özgünlük taşıyan sağlam eserlere dikkat kesilmek gerekiyor.

Gönül Kafesim

Mevlüt ÖZDEN

Sonbaharım selam verdi,
Uzak sandım avundum.
Baharım gitmişti.
Erik dalında gördüğüm
Hatıramda son gülüştü…

Meyve yazın tadı tuzu
Gençlik hayatın gamsız tozu.
Yanımdan geçip gitti martılar
Kulaklarımda çınlayan
Kafesine emanet ettiğim
Hüzünlere karışan ötüştü…
Yaz bitti güz bitti
Elimde kalan son gül soldu
Sessizce toprağa düştü…

Şair ve Yazar İsmail Özmel'i Ziyaret

Muhammed Safa ULUSOY

Geçtiğimiz günlerde Ajans Niğde yazarlarından Mehmet Fatih Adıgüzel kardeşimizin vesilesiyle Niğdemiz yazarlarından Av. İsmail Özmel Beyefendiyle tanışma fırsatı bulduk.

Havanın aşırı soğuk olduğu günlerin birinde Niğde Yazarlar ve Sanatçılar Birliği Derneği'nin haftalık düzenli olarak Ak Medrese'de düzenlediği "Okuma Günü" programına katılmış, (Her hafta Cumartesi günleri saat 15:00'da Ak Medrese'de yapılıyor. Biz bu tadına doyulmaz söyleşiye dertleşmeye, fikir-bilgi alışverişine fırsat buldukça katılmaya, kaçırmamaya çalışıyoruz, sizleri de bekleriz.) ardından havanın soğukluğundan şikayetlenirken söylene söylene yeni çarşıya çıkmış ve İsmail hocanın bürosunun bulunduğu işhanının önüne gelmiştik.

*

Kapı çalınmış, tebessüm ve heyecanla bizleri karşılayan İsmail hoca " Ooo gençler buyurun buyurun " diyerek bürosuna kabul etmişti bizleri. İçeri buyur edildikten sonra yerlerimizi aldık ve -haklı olarak- büroyu incelemeye başladık. Bu arada da tanışma faslı İsmail hocanın nezîh bir girizgâhıyla icra edilmeye başlamıştı bile …

İçerisi o kadar hoş ki, duvarlar boydan boya kitaplıklarla çevrili, her yerden kitap fışkırıyor, her telden kitabın bu muhteşem kütüphanede yer aldığı fark ediliyordu ve masa üstlerinde bile boş yer bırakmıyordu İsmail hocanın kitap aşkı. Ben bu arada tanışmak için sıramı bekliyor bir yandan da eski, cızırtılı ve güzel mi güzel bir radyodan içeriye mis gibi yayılan Üstâd Zeki Müren'in sesiyle yüreğimin kıpır kıpır olduğunu hissediyordum. Arkadaşıma radyoyu işaret ederek ortamın hoşluğunu ifade ediyor, oda kafa sallayarak onaylıyordu içerideki damakta enteresan derecede hoş bir tat bırakan manzarayı …

Velhasıl, sıra bize geldi dördümüz de -Elhamdülillah- "İmam Hatipliyiz" diyince İsmail hoca ; " Ne güzel " diyerek hoş sohbetine başladı. Sohbetiçre farklı farklı konulara değinildi din, musiki, bilim, şiir, yazı, teknoloji vs. ama bizleri heyecanlandıran bu kadar konunun üst üste konuşulması değil, İsmail hocanın her alandan, her telden konulara olan hakimiyetiydi. Dini konularda biraz fikir ayrılıkları olsa da sohbetin ahengi bozulmadan devam ediyorduk muhabbete. Bu arada tanışma esnasında ilk hediyelerimizi almıştık bile gıcır gıcır bir (Av. İsmail Özmel' in Genel Yayın Yönetmenliğini yaptığı) AKPINAR dergisi..

*

İki saat süren bir sohbetin ardından geride;

çok güzel bir nostaljiyle gönlümüze işleyen sanat musikileri, başucu nasihatleri, hayat tecrübeleri, kısa bir şiir seslendirmesi, kitap kokuları arasında geçen iki saat, birer çay, dergiler dışında kitap hediyeleri ve birer de görev bırakmıştık. Musikiye olan alakam ve sevgimden dolayı "Türk Musikisi ve Kültürümüz" kitabı aynı zamanda ufak tefek, acemice bir şeyler karalamaya çalıştığımız için "Bindallı Yazılar" kitabı da İsmail hocamın seçkisi üzerine hediyeler arasından bana düşen kitaplardandı.

İsmail hocaya bu güzel hediyelerinden dolayı çok teşekkür ettik ardından ayaklanırken;

"Hocam birde kitapları imzalasanız çok güzel olur aslında" dedi bir arkadaş.

İsmail hoca da;

"Siz okuyun gelin, bir de tanıtım yazısı hazırlayıp gelin öylece imzalayalım" dedi.

O anda yüzümüze bir tebessüm nakşoldu eee 83 yıllık bir tecrübe, gençleri nasıl donatacağını elbette çok iyi bilecekti...

Kıymetli hocamıza hürmet edip, hocamızın ellerinden öperek onunla vedalaştık.

*

Yazar Av. İsmail Özmel'i ziyaretimizden iki gün sonra, sırası gelende "Türk Musikisi ve Kültürümüz" kitabını okuyabildim. Kitap hakkında bir ön bilgi verecek olursak; anlaşılır bir dille yazılan bu eser 1988 yılında kaleme alınmış. Kitabı okurken, sayfalar arasında, bir sanatçının plak doldurma çalışması içerisinde olmasını okuyana kadar düşünün ki kitabın 1988'de yazıldığını unutmuştum.. Haliyle kitabın yaşını göstermemesine şaşırmıştım... Bu şaşkınlığın üzerine kitap, gelecek tarihi öngörür bir şuurla yazılmış desek yanılmış olmayız sanırım...

13.5x19.5 cm boyutunda, 80 sayfalık bu güzel eser bir çırpıda okunacak cinsten bir kitap. (Facebook'ta paylaşacak söz bulmakta zorlananlara özellikle tavsiye ederim çok havalı cümleler var.)

Velhasıl;

Kitap musikimizi ve kültürümüzü gerçekten güzel ve farklı yönleriyle anlatmış, kitap için iki saatinizi ayırmaya fazlasıyla değecektir bana güvenebilirsiniz.

İnşallah gelecek yazılarımdan birinde Av. İsmail Özmel'in "Türk Musikisi ve Kültürümüz" adlı kitabına layık bir tanıtım yazısı hazırlayabilmeyi ümit ediyor, siz değerli okurlarımın dua ve yorumlarını da bekliyorum.

Bu haftaki yazımı İsmail hocanın şu güzel iki şiiriyle bitirmek istiyorum;

"Bütün çatıları atın üstümden
Sizin olsun dünya, bütün kayıtlar.
Yakın oldu şimdi cümle uzaklar
Bu musiki yağmuru yetiyor bana..
İsmail Özmel'in "Musiki Yağmuru" adlı şiiri

Evet, bu musiki gönüllere işleyerek diyar diyar gezdiriyor bizleri ta ki son diyara kadar...

"Ölmeye gör nasıl da açılır mesafeler
Dün diye başlar sonra yıllar araya girer
Nice insan habersiz göç eder dünyamızdan
Deva olur sonunda, arda kalan bir eser..."

İsmail Özmel'in
"Ölmeye Gör" adlı
şiiri

Ne Aradık, Ne Bulduk?

Ömer Kara (Kul Seymani)

Bir asır boyunca köhne Dünya'da
Balta olmak için sap aradık biz
Gündüz hayallerde, gece rüyada
İçi altın dolu küp aradık biz

Başa geldik sonu doğru yürürken
Erişilmez ütopyaya varırken
Kendi gözümüzde mertek dururken
Ellerin gözünde çöp aradık biz

Görmeyi bilmeden hakka bakınca
Görünen alemde yoktu sakınca
Cins ineklerimiz kısır çıkınca
Buzağı koymaya tüp aradık biz

Bazen usta olduk bazen çıraktık
Bazen yayla olduk bazen kuraktık
Dairenin hesabını bıraktık
Karede, üçgende çap aradık biz

Darda geniş, dolularda boş gördük
Bir işin içinde birçok iş gördük
Ruhsuz yüreklere bakıp leş gördük
Başsız gövdelerde kep aradık biz

Anadolu halkı sıktı kemeri
Babalar doluydu vurdu semeri
Ayakta uyurken yedik şamarı
Gene yutmak için hap aradık biz

2014-Gaziantep

Akmedrese'de Yazsanbir Kültür, Sanat ve Edebiyat Sohbetleri Devam Ediyor

İsmail Özmel'in "Yunus Emre" Sunumuyla Yeni Dönem Sohbetleri Başladı.

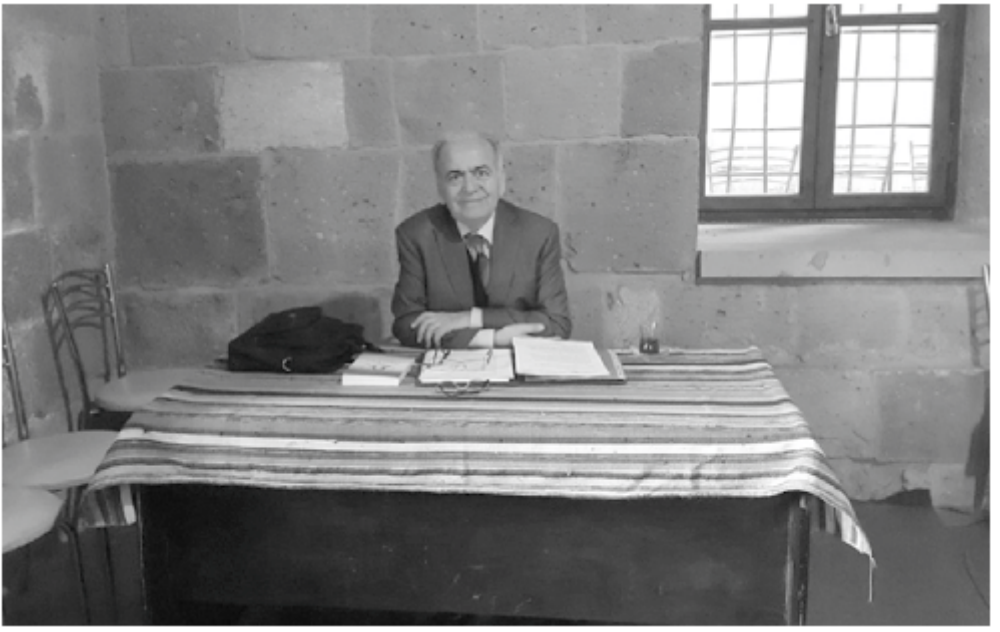

Yazarlar ve Sanatçılar Birliği (YAZSANBİR), Niğde Akmedrese'de Şair-Yazar-Avukat İsmail Özmel'in "Yunus Emre" sunumuyla yeni dönem sohbetlerine başladı.

Yunus Emre'nin insan sevgisi, ahiret ve dünya, doğruluk, ilim sevgisi gibi konulardaki görüşlerini şiirlerinden örnekler de vererek anlatan İsmail Özmel: "Yunus Emre döneminde Türklerin yeni bir yurt edinmek ve Allah'ın rızasını kazanmak için kafileler halinde gelişini ve Yunus Emre'nin bu hamurda hoşgörü ve ilim mayasıyla yoğrulduğunu, onun sadece bir mutasavvıf şair olmadığını, tasavvuf dışında da birçok konuda şiirler yazdığını, hakikati arayanların ilme ve Kuran'a sarılması gerektiğini" dile getirdi.

Kısa bir süre önce "Yunus Emre Tetkiklerine Eleştirel Bir Bakış" adlı kitabını okurlarına sunan İsmail Özmel; Türkçenin önemi ve zenginliği, Yunus Emre'nin yaşadığı dönemde Anadolu'daki sosyal ve kültürel yaşayış, dönemin ilim adamları ve milli değerlerimizle alakalı konulara da değindikten sonra Yunus Emre şiirlerinden bu konularla ilgili örnekler vererek programı bitirdi.

Ömer Halisdemir Üniversitesinde "Öğretimde Niteliği Artırma" Konulu Konferans Düzenlendi

Üniversitemiz tarafından 24 Kasım Öğretmenler Günü etkinlikleri kapsamında "Öğretimde Niteliği Artırma" konulu konferans gerçekleştirildi.

Saygı Duruşu ve İstiklal Marşı'nın okunması ile başlayan ve Şef Yrd. Doç. Dr. Ali Delikara'nın hazırladığı koro ve orkestra konserinin icrası ile devam eden programa Ömer Halisdemir Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Adnan Görür, Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Mehmet Şener, Genel Sekreter Batuhan Taşdurmaz, akademik ve idari personel ile çok sayıda öğrenci katıldı.

Uludağ Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Murat Altun'un konuşmacı olarak katıldığı etkinlik Şehit Ömer Halisdemir Kongre ve Kültür Merkezi Salon 1923'te gerçekleştirildi.

Konuşmasında her insanın yaşamında ihtiyaç duyacağı bilgiyi öğrenmesinin bir insan hakkı olduğunu ve bundan ötürü bireylere anlamaları için uygun ortamın hazırlaması hususunun eğitimciler için temel bir görev olduğunu ifade eden Prof. Dr. Murat Altun: "Bilim ve teknolojideki yenilikler, öğrenme ile ilgili kuramlardaki gelişmeler, değişen koşullara bağlı oluşan yeni yaşam biçimleri öğretimden beklentileri değiştirmektedir. Biz şimdi "Nitelikli bir öğretimden ne anlıyoruz ve bunu nasıl başarabiliriz?" sorularının cevabını aramaktayız" dedi.

Matematiğin temel amacının düşünmeyi geliştirmek olduğunu ve fikri hür, irfanı hür olmanın düşünme ve ifade etme yeterlikleri sayesinde olacağını vurgulayan Altun, 'Öğretimi Etkileyen Kuramlar' ve 'Matematiksel Yeterliğin Temel Bileşenleri' konularında da bilgi verdi.

Ömer Halisdemir Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Adnan Görür'ün Prof. Dr. Murat Altun ve Şef Yrd. Doç. Dr. Ali Delikara'ya teşekkür belgesi takdimi ile sona eren program katılımcılardan büyük beğeni topladı.

Yazı Üçlemesi

Kağıt, Kalem, Yazı…

Ali Rıza KAŞIKCI

1…Kâğıt

Kâğıt kâğıtlığa kolay mı erdi sanırsınız?

Yer altında tohum, yer üstünde fidan oldu.

Kendi gövdesinden balta yaptılar, koca gövdesini yere serdiler. Bitti mi çektiği, çekeceği. Dilim dilim dildiler. Lime lime ettiler. Kaynar kazanlarda kaynadı, silindirler arasından sıyrıldı. Kurutuldu, bekletildi.

Kâğıt, kâğıt olana kadar neler çekti bilir misiniz?

Olunca da bitmiyor tabi. Bir şairin eline düştü. Şair derdini döktü sayfalarca. Hiç düşünmedi bu kadar derdi döktüğüm kâğıt ne yapar, diye.

Sevda şiirleriyle içini yaktı kâğıdın. Bir dost belledi kâğıdı. Yükledikçe dert yükledi boynuna. O kadar merhaleden geçti kâğıt. Hiç böyle canı yanmamıştı hiçbir vakit.

"Sil!" diye haykıracaktı neredeyse. "Silmek kolay mıydı?" En koyu mürekkeple yazmıştı derdini kâğıda şair. "Silse de izi kalır!" diye karşılık verdi kalem.

Bir anda şaşırdı kâğıt. Bu kalem nasıl da bildi içimdeki feryadı. Nasıl oldu da içimden geçene karşılık verdi, diye kaldı sitemli bir cümlenin tam ortasında.

…

…

2…Kalem

Kalem cevap verdi.

"Sen yazılan isen ben de yazanım."

"Sadece sen yanmıyorsun bu cümlelerden. Sadece senin için kavrulmuyor, bu hikâyelerden. Ben de yorgun düştüm bilesin."

"Sitemini bildim çünkü sitemini sen de önce ben içtim. Şunca mürekkep geçti içimden. Üstelik sen bir sayfalık dert çekemedin. Ben ne yapayım dostum. Yüzlerce sayfaya varan şiirlerini hem yazdım hem okudum bu şairin."

Kâğıt bu kez de kalemin derdine yandı. Kalemin derdine yanınca kendi derdi yandı.

Kâğıt ile kalem gecenin karanlık koynunda koyu bir sohbete daldı. Kalem, kâğıda nice başka şiirler okudu. Kâğıt ve kalem dertlerini bölüştüler. Yalnız bu nasıl bir bölüşmeydi ki her ikinin derdi de bine katlandı.

"Toprağı deşerler toprak çoğalır, derdi deşerler dert çoğalır." dedi birisi.

Etrafa baktı kâğıt ve kalem.

Kimdi o?

3…Yazı

Baktı ki kâğıt ve kalem harfler dile gelmiş. Yazı konuşuyor.

Aslında konuşan her daim yazı ve yazgı değil miydi?

Levh-i Mahfuz'da yazılan yazı, ezelden ebede konuşmuyor muydu?

Yazı konuşunca kâğıt ve kalem sustu.

Yazı ise devam etti konuşmaya.

"Ya beni bir düşünün. Bütün dillerde ve bütün alfabelerde ne dertlere ortak oldum?"

"Ne sevda mektupları yazıldı benimle, ne içli ayrılık nameleri dillendi."

"Savaşlar, ölümler, acılar, sancılar yazıldı benimle. Taşlar oyuldu, duvarlar işlendi. Nice ceylan derilerine fermanlar çekildi. Ne başlar gitti, ne yaşlar döküldü bir bilseniz."

"Şimdi derdim derdinizi katlamak değildir. Kâğıt kardeşim bir sayfalık derdi için ağzını açmıştı ya. Sitem edecekti ya. Sonra kalem kardeşim onun ve kendinin derdini kıyasladı. Şimdi hepimizin derdi bine vardı."

"Demem o ki, beterin beteri var.

Kâğıt ol, kalem ol, yazı ol!

Herkesin kendine göre bir derdi var!"

Kâğıt kaleme baktı, kalem kâğıda aktı, yazı içini döktü.

Sonra üçü de sustu.

450. Vefat Yıl Dönümü Anısına

"KANUNİ SULTAN SÜLEYMAN: MACARİSTAN'DA KALAN YÜREK"

Minyatür ve Fotoğraf Sergisi

"Kanuni Sultan Süleyman" Sergisi Macaristan'da açıldı

Yunus Emre Enstitüsü Budapeşte'de önemli bir sergiye ev sahipliği yapıyor. Osmanlı'nın muhteşem padişahı Kanuni Sultan Süleyman vefatının 450. Yılında Budapeşte Yunus Emre Enstitüsü'nde açılan "Kanuni Sultan Süleyman-Macaristan'da Kalan Yürek" isimli minyatür ve fotoğraf sergisiyle anılıyor.

Batı'nın "Muhteşem Süleyman" olarak andığı, Osmanlı Devleti'ni 46 yıl yöneten Kanuni Sultan Süleyman'ın vefatının 450. yıl dönümü nedeniyle hazırlanan serginin açılışı Başbakan Yardımcısı Veysi Kaynak'ın katılımıyla gerçekleştirildi. Yunus Emre Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Şeref Ateş'in hazır bulunduğu açılış törenine ayrıca Türkiye'nin Budapeşte Büyükelçisi Şakir Fakılı, Macaristan İnsan Kaynakları Bakanı Zoltan Balog ile Macaristan İş Konseyi Başkanı Adnan Polat ve iş-sanat dünyasından temsilciler katıldı. "Kanuni Sultan Süleyman-Macaristan'da Kalan Yürek" isimli minyatür ve fotoğraf sergisi, Budapeşte Yunus Emre Enstitüsünde 6 Eylül-7 Ekim tarihleri arasında 1 ay boyunca sanatseverlerle buluşacak.

Matrakçı Nasuh, Lokman, Nigari gibi dönemin minyatür sanatçılarının eserlerinin yanı sıra, Kanuni'nin Başmimarı Sinan'ın bazı eserlerinin fotoğraflarının da yer aldığı sergi, 7 Eylül 1566'da Zigetvar'da vefat eden Kanuni Sultan Süleyman'ın ölüm yıl dönümünden bir gün önce açıldı. Sergide, İstanbul'daki Süleymaniye Külliyesi'nden Şam'daki Tekiyye Süleymaniye Külliyesi'ne, Arafat'taki su köprüsünden, Büyükçekmece'deki Sultan Süleyman Köprüsü'ne, Kırkçeşme Su Projesi'nden Kudüs'teki İmaret'e kadar, yurt içinde ve yurt dışında Kanuni döneminde yapılmış önemli eserlere yer veriliyor.

O fotoğraf ilk kez sergilendi

Mekke Su Yollarının tamamlanmasından sonra Kanuni'ye gönderilen 12 metre uzunluğundaki "Teşekkürname'nin fotoğrafı"nın ilk defa gün yüzüne çıkarıldığı bu önemli sergide, Kanuni Sultan Süleyman'ı resmeden minyatürler, gravürler ve yağlıboya resimler de sanatseverlerin beğenisine sunuldu.

Budapeşte Yunus Emre Enstitüsünde 7 Eylül–7 Ekim tarihleri arasında ziyarete açık olan, Mustafa Aksay'ın hazırladığı Minyatür ve Fotoğraf Sergisi, Kanuni döneminin görsel bir resmigeçidi niteliğinde. Kanuni Sultan Süleyman'ın Zigetvar'da vefatıyla hem kendi kalbi hem Türklerin kalbi Macaristan'da kaldı. Yunus Emre Enstitüsü'nün bu gönül bağını yaşatmak ve devam ettirmek adına gerçekleştirdiği sergi, Macar ve Türk ziyaretçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

Resim altı bilgileri:

1- Kanuni'nin Cenaze töreni: Mimar Sinan'ın bizzat başında olduğu defin

hazırlıklarını ve cenaze törenini gösteren bu minyatür Lokman tarafından resmedilmiştir ve orijinali İrlanda'da Warren Beaty Kütüphanesindedir.

2- Eşi Hürrem Sultan; Topkapı Sarayı Müzesi.

3- Matrakçı Nasuh tarafından çizilen Kanuni dönemi İstanbul haritası, Topkapı Sarayı.

4- Süleymaniye Camii maketinin, Hipodrom'da Sultan'a takdim edilişi, Topkapı Sarayı.

5- Havadan Süleymaniye Camii ve Külliyesi, İstanbul'un tarihî yarımadasına serili bir seccade formundadır.

6- Kanuni tarafından Mimar Sinan'a yaptırılan İstanbul'daki Kırkçeşme Su Projesi Krokisi, Topkapı Sarayı.

7- Kanuni tarafından Mimar Sinan'a yaptırılan İstanbul'daki Kırkçeşme Su Projesinin en görkemli yapısı olan Mağlova Su Kemeri. Bu kemer en az Süleymaniye Külliyesi kadar önemli ve maliyetli büyük bir projedir. Bugün hâlâ ayaktadır ve İstanbul'a su taşımaya devam etmektedir.

8- Kanuni döneminde yapılan bu su köprüsü, Arafat'a ve Mekke'ye su getiren bir sistemin parçasıdır ve tamamlandığında Mekkeliler çeşmeler ve hamamlar ile tanışmış, yıllarca su sıkıntısı çekmemişlerdir.

Bilgi ve İletişim: Lorbi Tanıtım ve Halkla İlişkiler:
Şule Kartal / 0212 249 45 46 / 0530 763 49 25 / skartal@lorbi.com
Setenay Köker / 0530 101 71 23 / setenay@lorbi.com

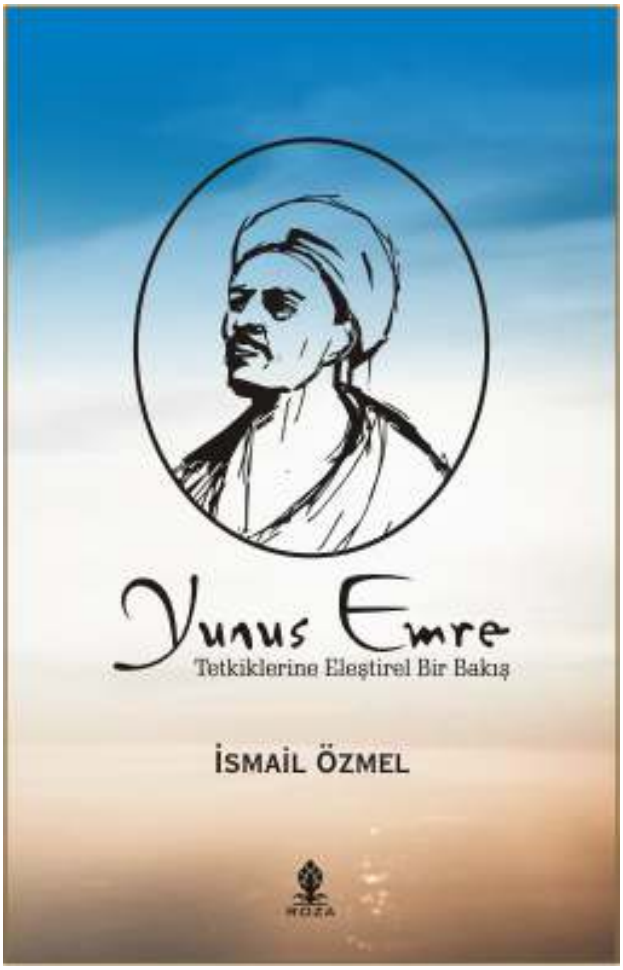

“Erenler bir denizdir âşık gerek dalası / Mahi gerek denizden girip gevher alası” diyen Yunus Emre'nin kendisi de bir erendir, bir deryadır kuşkusuz. Çağdaşları arasında ve kendisinden sonra sayısız Hak âşığı ondaki kıymetliler kıymetlisi cevheri alabilmek amacıyla Yunus Emre deryasına dalmıştır.

Dünya adını verdiğimiz, oldukça gelip geçici bulduğumuz; bu yüzden de güvenemediğimiz masmavi bir gezegenin konuğuyuz her birimiz. Kimimiz konargöçerliğimizin farkındayız, kimimiz yolculuk halimizi görmezden geliyoruz, kimimiz hakikaten anlayamıyoruz ne olup bittiğini. Yunus Emre dünya penceresinden bakıp geçti ve gördüklerini birbirinden derin, birbirinden duru dizelere döktü. Ona kulak vermek demek kâinata, insana, varlığa ve varlığın tek sahibine kulak vermek demektir aslında. Yunus Emre Tetkiklerine Eleştirel Bir Bakış'ta Horasan dervişlerinden miras kalan bir bilgeliğin izlerini sürerken, aynı zamanda da böylesi bir kadim bilgeliğin incisi hükmündeki Yunus Emre'yi de dinlemiş olacağız.

9 771306 373006
66. SAYI 4 TL